

Prakalbos žodis

Mieli bičiuliai, draugai, bendraminčiai,

Dainų skrynia kartą jau atsivėrė, tai ir teka iš jos dainos, giesmės bei sutartinės kaip iš gausybės rago. Dar vieni metai praėjo – ir nuėmėm dar vieną derlių. Tarsi obelys paaugom, naujus obuolius sunokinom. Prašom skaityti ir dainuoti naujas daineles – subrandintus obuolius! Prieš jūsų akis – antrasis V. Megre knygų skaitytojų ir jų bendraminčių sukurtų bei dainuojamų dainų tomas.

Daina mus visus palaiko, veda, padrąsina, ašarą nudžiovina, padeda suprasti ir išreikšti draugystę, meilę, džiaugsmą ir kitas gyvenimo paslaptis. Daina sielas pakylėja ir apjungia nuostabiame vienovės jausme. Dainuodami kuriame gerą nuotaiką, kuriame gyvenimą.

Tad tegul sugaudžia garsas balsų balsais dar ir dar. Tegul balsai liejasi švelniai nešdami ant savo delnų šviesius vaizdinius. Tegul mūsų balsai dera, tegul jie bus kupini mūsų pagarbos skambėjimui. Dainuokime!

O taip pat nepamirškime kurti naujų dainų. Tuo, ką atneša Šviesi Kūrybos Liepsna, ką kužda į mūsų ausis, širdis ar lūpas, dalinkimės su visais. Tai verta.

Čia sudėtas dainas parinko ir suvedė Lina, Neringa, Ričardas, Inesa, Daumilas ir kiti.

Kviečiame prisidėti prie trečios dainynėlio dalies ir siųsti naujas šviesias dainas el. paštu daumilas@gmail.com.

2-os dainynėlio dalies 2-as pataisytas leidimas

© Gyvieji namai
2012 02 25

Apie mus

ž. Linos Antanaitytės ir Ričardo Kairaičio, muz. Ričardo Kairaičio

G C
Šypsenų pievoje
Am Dm7
Mintys drugeliais skrajoja,
F
Suvirpina širdis
G C G
Ir kanklių medinių stygas.
Kažkur netoliese
Sūpuoklėse vėjas dainuoja,
Išmokęs iš mūsų
Dainuoti bardų dainas.

Pasikviesim ir jį,
Kai sodinsime baltąją rožę,
Dievo sodą,
Įdainuotoje Meilės Erdvėj.
Kas geriau
Už vėją nupasakot moka,
Kaip juoką
G C C7
Nupiešti šilkinėj žolėj?

F G
Kelkis, sesele mano,
Em Am7
Kelkis, brolau!
Dm7 G
Atverkime širdis visi!
C C7
Ir būkim kaip vaikai!
F G
Baigėsi naktis,
Em Am7
Žiūrėk, – kaip skleidžiasi gėlė!
Dm7
Liejasi meilės,
Am7 Dm
Liejasi džiaugsmo,
Am7 Dm7 F G
Liejasi mūsų giesmė.
C Am7 F G
Saulę matau! Aš tavyje!
C Am7 F G
Mano delne – tavo ranka.
C Am F G
Mielas brolau, sese miela,
C Am7 F G
Drąsiai pirmyn eikim drauge!
C Am F G
Drauge! Eikim drauge!
C Am F G
Šviesoje, Tiesoje mes visada!

Ričardo Kairaičio (Strazdo) dainos

Dovanosiu tau

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

C Am7 Dm7 G
1) Dovanosiu tau bekrastį dangų.
C Am7 Dm7 G
Dovanosiu tau meilės sparnus.
F G C Am7
Ir galėsi skristi tu į savo erdvę,
F G C
Aplankysiu aš tavo sapnus.

2) Dovanosiu tau kvepiančią pievą.
Dovanosiu tau džiaugsmo sparnus.
Ir kaip bitė galėsi tu lėkti su vėju,
Galėsi bučiuoti pienių žiedus.

F G C
Pr.: Čia veriasi dangus,
A7 Dm7
Kur mylintis žmogus
G C C7
Atkelia vartus.

F G Em
Čia liejasi šviesa,
A7 Dm7
Atsiveria širdis,
G C (C7)
Ten, kur tiesa.

3) Dovanosiu tau ryto tylą.
Dovanosiu tau ramybės sparnus.
Ir kaip saulė galėsi tu kilti į dangų,
Ištirpdyti visus (visus) ledus.

Pr.: ...

4) Dovanosiu tau vaiko juoką.
Dovanosiu tau laimės sparnus.
Ir galėsi visiems dainuoti meilės giesmę,
Atsilieps tau visas dangus.
Ir galėsi visiems dainuoti džiaugsmo giesmę,
Atsilieps tau visas dangus.
Ir galėsime visiems dainuoti džiaugsmo giesmę,
Atsilieps mums žemė ir dangus.

Pr.: ...

Ateina diena

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

G Am7
1) Ateina diena ir tu pamatai,
D G
Kad visas dangus – tavyje.
Ko ieškojai ir ko taip siekei,–
Suradai savyje.

2) Tavo mintys tarsi žiedai,
Išauginti Dievo sode.
Pasakyk, broli mielas, – ar tu jau gali
Džiaugtis savo erdve.

G Am7 D
Pr.: Šiandien ištersiu tau žodžius,
G
Kurių galbūt negirdėjai
Am7 D
Ir išdainuosiu tau dainas,
G
Kurios dar neskambėjo.

Am7 D G
Tegul užlieja mus šviesa iš pačių aukštybių!
Am7 D G
Tegul aplanko mus visus Dangaus ramybė!

3) Ateina diena ir tu pamatai
Gėles savo širdy.
Bitės ten dūzgia su vėju linksmai,
Tau pavydi net angelai.

4) O gerumas tavo tarsi medus
Liejasi per kraštus,
Sese mieloji, tu kaip gėlė,
Tu kaip skambanti meilės erdvė!

Pr.: ...

Kai aš einu

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

D G A7 D

1) Kai aš einu per mylimą žemę,
atrodo, kad visas dangus dabar su manim,
o tavo juokas ryte, toks žvalus, kaip tekanti saulė,
atrodo, kad džiaugsmas užlieja visus.

2) Kai aš plaukiu per rytmečio rasą,
atrodo, kad visi pasaulio turtai dabar su manim,
o tavo giesmė mane ant sparnų kažkur neša,
atrodo, kad meilė užlieja visus.

G A7 F#m Hm

Pr.: Ar tu matai – koks šiandien saulėtas dangus!

Em A7 D D7

Mes kaip vaikai per pievą bėgam.

Ar tu girdi, – kaip man daužosi širdis,

Kai Tu ir aš esam Viena.

Tegul užlieja žemę Dangiska Šviesa!

Ir mūsų šviesios mintys skrieja!

Tegul visi pasauliai džiaugiasi taika!

(Kai)Dangus ir žemė – susilieja!

3) Kai esam draugų rate, kaip dabar, ir iš laimės giedam,
atrodo, kad verkia iš džiaugsmo Dangus.

O tavo širdy aš girdžiu, kažką tyliai, tau protėviai rodo.

Ir tikrai jaučiu kaip gerumas užlieja tavo jausmus.

Pr.: ...

4) Kai aš einu per Deivę – Motiną – Žemę,
atrodo, kad Trijų Pasaulių Dievai kartu su manim.
O mūsų giesmė pasiekia žvaigždes ir Patį Kūrėją,
ir tikrai žinau, kad Jis dabar ir visada su mumis,
ir tikrai žinau, kad Jo Šviesa visada su mumis,
ir tikrai žinau, kad Meilės Erdvė dabar su mumis.

Myliu

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

(A7) Dm7 Gm A7
1) Aš vėl matau Tave, o Tu kaip visada –
Dm7 B C
man šypsaisi ir aš – Devintam Danguje!
F D7 Gm
Tau po kojom beriu aš tūkstančius gėlių
C F A7
Ir iš pačių širdies gelmių –

2) Sakau, kad myliu ir jaučiu Tave,
šitas jausmas gyvena mummyse,
kai vakare, šitam žvaigždėtame skliaute,
kreipiuosi į Tave –

3) Tyliai, tyliai, Tu kaip visada –
man šypsaisi – žemėje ar danguje.
Tau į plaukus beriu aš tūkstančius žvaigždžių
Ir iš pačių savo gelmių, –

4) Džiaugiuosi tyliai ir prašau Tave,
kad šitas jausmas gyventų nuolat manyje.
Tau į delnus beriu aš tūkstančius žiedų
Ir iš pačių sielos gelmių

5) Giedu tyliai, o tu kaip visada –
man šypsaisi ir aš – Devintam Danguje!
Tau po kojom beriu aš tūkstančius gėlių
Ir iš pačių širdies gelmių

Sakau, kad myliu... ..

Tu pasakyk man

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

D Em
1) Tu atėjai čia pabūti kartu,
A7 D
Dalintis savo ramybe.
D Em
Tavo jausmai kaip tyras lietus
A7 D
Gaivina ir guodžia visus.

2) Tu atėjai, nes ieškai savęs,
Ieškai Tiesos ir draugo.
O Ji tyliai skamba ryto tyloj,
Mūsų giesmėj, tavy.

D7 G A7 D D7
Pr.: Tu pasakyk man – iš kur šitas jausmas?
D7 G A7 D D7
Trykšta šaltinis ir gieda širdis?
D7 G A7 F#m Hm
Tu pasakyk man – iš kur šitas džiaugsmas?
Em A7 D
Dabar aš žinau – kas yra dangus!

3) Tu ieškojai atsakymo nuo pat mažumės,
Kopei su kitais į kalnus.
O ten, viršūnėje, tu pamatei, –
Koks beribis dangus!

4) Atėjo diena, kai tu supratai, –
Kur ieškoti šaltinio,
Kad – vienas dangus ir žemė viena,
Jie šildo ir guodžia visus.

Būna

ž. ir muz. Ričardo Kairaičio

(G) C Em7

1) Būna, kad kartais nebežinai –

Dm7 G

Kuriuo keliu eiti.

C Am7

Tavo širdy, kaip šaltoj nakty,

Dm7 G

Tu vis klausi: “Kada gi pradės aušti?!”

(G) C Am7

2) Būna, kad kartais nebegirdi

Dm7 G

Nei paukščių, lietaus, nei vėjo,

C Am7

O tavo mintims taip reikia sparnų,

F G

Tu nekiši nosies iš savo kiemo,

(G) C Am7

3) Bet kažkas pasibeldžia tau į duris

Dm7 G

Ir sako – “Turiu, tau, Gerą Naujieną, –

C Am7

Visas Dangus nuo šiol su tavim

F G

Ir tu esi savo likimo kūrėjas!”

C Em7 Dm7 G

Pr.: Tu pažiūrėk, – kaip paukštis skrenda lengvai!

C Am7 F G

Tu paklausyk – kaip vėjas šoka smagiai!

C Am7
 4) Atidarysiu plačiai langines
 Dm7 G
 Ir pasikviesiu padūkusį vėją.
 C Am7
 Lėksim į pievas ir į marias,
 F G
 Mes nugriausim atskirumo sieną.

C Em7
 5) Visa kas buvo – jau praeity,
 Dm7 G
 Apsidairyk ir gyvenk šiandieną.
 C Am7
 Tegul ši giesmė bus su tavim,
 F G
 Tegul mūsų džiaugsmas viską užlieja.

Pr.: ...

F G
 6) Ir bus ta diena, kai visi keliai
 Em7 Am7
 Sueis į viršūnę vieną.
 Dm7
 Tu pamatysi, kad tikėjimų daug,
 F G
 Bet visi mes esame Viena.

F G
 7) Ir bus ta diena, kai anksti ryte
 Em7 Am7
 Tu išeisi į žydinčią (kvepiančią) pievą.
 Dm7
 Ir pasakysi: “Aš myliu!
 F G
 (Ir) Tegul ši meilė viską užlieja!”

Strazdas

C9

1) Strazde, strazdeli,
Em7/C9
Raibas paukšteli,
Dm7 G
Nešokinėk an kelio!

C9

2) Joja broleliai
Em7/C9
An aiklių žirgelių, –
Dm7 G
Nesurinksi plunksnelių.

C9

3) Strazde, strazdeli,
Em7/C9
Raibas paukšteli,
Dm7 F G
Iš kur imi giesmelę?

C9

4) Visos giesmelės
Em7/C9 Am7
Iš girių žaliųjų
Dm7 F G
Iš laukų plačiųjų.

(Pagrojimas – C9 Am7 Dm7 F G)

C

5) Visos giesmelės
Em Am7
Iš dainų skrynelės,
Dm7 F G
O ta skrynelė – mano širdelėj.

Improvizacinis folkloras, Strazdas

C

6) Tai gražiai gieda
Em Am7
Mūsų seselės
Dm7 F G
Savo gimtoji žemelėj.

C

7) Tai gražiai dera
Em Am7
Brolių balseliai
Dm7 F G
Mūsų gimtoji žemelėj.

(Pagrojimas)

C

8) Strazde, strazdeli,
Dm7 C
Raibas paukšteli,
Dm7 G C
Nešokinėk an kelio!

9) Oi užkit, gauskit
Girios medeliai,
Mano jauni broleliai!

10) Strazde, strazdeli,
Raibas paukšteli,
Nešokinėk an kelio!

Saule saulele

Improvizacinis folkloras, Strazdas, sutartinė

Saule, saulele, Dievo dukrele,
Ladūto, ladūto, ladūto, ladūto!
Jaunas mėnuli, Dievo sūneli,
Ladūto,
Sese žvaigždele, dangaus šviesele,
Ladūto,
Žeme motule, rūpintojėle,
Ladūto,

Atlėkė lėkė aukso paukštužėlė

Improvizacinis folkloras, Strazdas

Atlėkė lėkė aukso paukštužėlė
Iš toli, labai toli.

Atnešė nešė seselėm žinele
Ir jauniem broliužėliam.

Kelkit, broleliai, kelkit, jaunieji,
Dievulis jau prie vartų.

Bėki, sesele, atkelki vartus,
Leisk Dievužį kiemelin.

Saulės dukrelė kėlė vartelius,
Laima tiesė juostelę.

Džiaugias tėvelis, džiaugias mamutė,
Dievulis jau kiemely.

Ai dega, žėri Dievo rūbelis,
Skaisčiai šviečia saulelė.

Ai skamba, aidi Dievo balselis,
Liepužėlėj paukštelė.

Linus Antanaitytės dainos

Saulės vaikas

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

C G C
1) Baltapūkis saulės vaikas
G C
Seno vėjo klausinėja,
G C
Kur jis buvo, ką sutiko,
G C
Ką pasaulyje regėjo?

F C
2) Begalybėj jūra skęsta,
F C
Saulės vaikas pilį stato.
F C
Pasodins aplinkui sodą –
G C
Tokią viziją jis mato.

C G C G C
Pr.: Vaikas brenda jūros krantu, jūros krantu,
C G C G C
Saulė ir vėjas brenda kartu, brenda kartu.
F C
Aš širdimi jų kalbą girdžiu, girdžiu,
G C
Širdim girdžiu, girdžiu. (2×2)

3) Aš girdžiu, nes sieloje skamba
Vėjo atnešta daina
Apie dieviškąją Meilę,
Kuri visad amžina.

4) Apie žalią liepų šokį,
Žvaigždeles dangaus delnuos,
Apie debesis spalvotus,
Besiganančius kalnuos.

Pr.: ...

5) Mažas vaikas kai buvau
Draugavau su lauko vėju,
O jis pasakojo man,
Ką pasaulyje regėjo...

6) Apie žalią liepų šokį,
Žvaigždeles dangaus delnuos,
Apie debesis spalvotus,
Besiganančius kalnuos.

Pr.: ...

Lyja gerumu

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

C G C
Šiandien visą dieną lyja gerumu,
C G C
Jaukios mano mintys ir širdy ramu.
C F G C
Pasėdėsiu tyliai tyliai ant žolės,
C G C
Paklausysiu, ką Žemelė man kalbės.

Pr.: Šiandien visą dieną lyja gerumu,
Šilta mano sieloj ir širdy ramu.
Šiandien visą dieną lyja gerumu,
Jaukios mano mintys ir širdy ramu.

Šiandien stebuklingais žodžiais Žemėn sninga.
Ši graži diena – tai pasaka laiminga.
Baloj klykia gervės, o širdy ramu –
Šiandien visą dieną lyja gerumu.

Pr.: ...

Visą dieną Žemė man dainuoja dainą,
Kaip su Dangumi jinai per amžius eina,
Ir iš Meilės tos pražydusią gyvybę,
Nešančią ir mus į tikrą amžinybę.

Pr.: ...

Šiandien visą dieną lyja gerumu,
Jaukios mano mintys ir širdy ramu.
Pasėdėsiu tyliai tyliai ant žolės,
Paklausysiu, ką man debesys kalbės.
(upelis, saulelė, medeliai, kalneliai ir .t.t)

Žolėje sėdi vakaras

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

Am Dm G C Am
Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Dm G C Am
Žolėje sėdi mano draugai –
G Em C Am
Kaip žolynai žali, kaip medeliai aukšti,
Dm G C (Am)
Kaip linksmi gintariniai žiogai.

Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Žolėje sėdi mano draugai.
Aš taip pat šalia jų žolėje atsisėsiu –
Juk esame pievų vaikai.

Pr.: O žolė taip banguoja, kaip jūra banguoja,
Ir kvepia kaip kvepia medus.
Lyja saule ir lyja ant rankų ir kojų
Žvaigždėm apsikaišęs dangus.

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
Ažuoliuką sodinam šalia liepužėlės,
Kad ji nelinguotų viena.

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
Sėdi jaunas bernelis šalia mergužėlės,
Kad ji neliūdėtų viena.

Pr.: ...

Aš – tavo sparnai

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

D Em
Tavo pamestą šypseną
A D
Šiandien žydinčioj pievoj radau,
Lapas po lapo
Tavo širdį lyg knygą skaitau.

G A
Pr.: Širdy uždegsiu Saulę!
F#m Hm
Iš jos išvysiu šaltį.
G
Surasiu tavyje,
D
Surasiu savyje
A D
Burtazodį Meilei prikelti.

Aš tavo sparnai esu
Šiai Visatai gražiai apkabinti,
Aš savyje nešuosi
Tavo tyrą ir saulėtą mintį.

Pr.: Širdy uždekim saulę!
Iš jos išvykim šaltį.
Suraskim tavyje,
Suraskim manyje
Burtazodį Meilei prikelti.

Netikėtu stebuklu
Aš suvirpinsiu sieloje gruodą
Ir sudeginsiu tavo
Nerimo debesį juodą.

Kaip šventą talismaną
Tavo nuostabiai gražią svajonę
Pasiimkime amžiams
Į šią dievišką mūsų kelionę.

Vaikystės magija

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

A E
Pradėjęs kartą savo odisėją
E A
Juoko arfą man atnešė vėjas.
D A
Skambus upelis širdim nusroveno –
E A
Vaikystės vizija joje apsigyveno.

A D A
Ji apie nepaprastai paprastą dieną,
E A
Kai medžiai braidžiojo dangum po vieną.
A D E A
Koks nepaprastas vaikas esu! – tada maniau,
E A
Juk medžius po dangų pats ir ganiau!

A E
Ne miražas tai ir ne apgaulė –
E A
Medžių akyse spindėjo saulė.
D A
Pienių šypsenas į savo glėbį surinkau –
A E A
Jų visų užteks ir man, užteks ir tau!

A D A
Vaikystės magija širdį stebuklais užbūrė,
E A
Ji mano pasaulį iš naujo sukūrė.
D E A
Koks nepaprastas vėlei esu! – aš manau
A E A
Ir po dangų medžius vėl ganau.

Po Meilės medžiu

Ž. Linos Antanaitytės, muz. Neringos Vaitkevičiūtės

C

1) Po Meilės medžiu
Lopšinę girdžiu.

G

C

Aš – vygelėje supamas vaikas.

C

Spalvota naktis

C

Am

Iš Rojaus atskris

F

G

C

Ir sieloje supsis kaip laivas.

C7

F

C

Pr.: Virpa erdvė laimės gaidom

F

G

Ir nebetyla jau.

C7

F

C

Ji žino, kodėl aš dainuoju su ja

F

G

C

Ir kodėl aš čia atėjau.

2) Upelio aky
Lyg mėnulis plaukiu.
Gėlių saloje šoka vėjas.
Savo vaikams
Ant rožių baltų
Seka pasakas fėjos.

3) Po Meilės medžiu
Mintys virsta paukščių
Burtų Dievo dangun pakylėtos.
Ant pievos delnų,
Ant svajonės kalnų
Lyja sidabro lietūs.

4) Jausmų visata
Širdim sugerta
Amžiną kuria gyvybę.
Po meilės medžiu
Pavirsiu paukščiu
Ir skrisiu į begalybę...

Pr.: ...

O aš jauna mergužēlē

ž. ir muz. *Linos Antanaitytės*

A E A
O aš, jauna merguzėlė, ($\times 2$)
E A
Ėjau per pievą. ($\times 2$)
Saulė ėjo per pievą,
Ėjo su manim.
O aš, jaunas bernušelis,
Ėjau per girią.
Vėjas ėjo per girią,
Ėjo su manim.
Saulė vėją susitiko
Prie upelio pamiškėj.

O āš, jauna mergužēlē,
Susitikau bernelī.
O āš, jaunas bernužēlis,
Susitikau mergelē.
Vējas saulei kalbējo
Apie pievā ir gēles.
O bernelis mergužēlei
Apie jos akeles.
Rojuj Meilē spindējo
Pievoj tarp gēliju,
Kur mergelē stovējo
Su savu berneliu,
Ten, kur saulē ir vējas
Sukos rateliu.

Aċiū tau

ž. ir muz. *Linos Antanaitytės*

G D
Kai sakai man ką nors gero, kai sakai,
G
Sniego pūgą mano sieloj ištirpdai.
C G D G
Tavo spindulėlio – dieviška galia.
C G D G
Ačiū tau, kad tu esi šalia!

Pasakyk man, kaip prakalbinti medžius?
Kaip paglostyt vėją, lietų ir paukščius?
Tavyje vaikystė man šypsosi šviesi.
Ačiū tau, kad tu tiesiog esi!

Pasakyk man, pasakyk man, ką jauti,
Kai tu kitą širdį širdimi lieti?
Tavo širdyje – gerumo karalystė.
Ačiū, kad leidi joje pasiklysti!

Balta naktis

G

1) Danguos delnuose –

D

Pilnatis, pilnatis.

G

Ant obuolio –

D

Balta naktis, naktis.

C

G

O su rasa ant jo kartu, kartu

D

Supuosi aš...

G

Supiesi tu...

C

Pr.: Balta naktis

G

Balta naktis, naktis (2×2)

C/G/C

Tau ir man, (×3)

G

Tau ir man.

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

2) Kometos šydas

Toks ryškus, toks ryškus.

Pražydo naktyje

Dangus, dangus.

Ant upės kranto

Sidabru, sidabru

Gėriuosi aš...

Gėriesi tu...

Pr.: ...

3) Aušrinė kalbina

Gėles, gėles.

Gal jos į pasaką

Nuves, nuves?

Ant žemės pakraščio

Svaja, svaja.

Ir tu su ja...

Ir aš su ja...

Pr.: ...

Braidžioju po viziją

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

Am C
Aš braidžioju po viziją –
G C
Po saulėtą vaikystę,
G
Akmenukus spalvotus
C
Krantuose renku.
G C
Po vieną juos dėlioju,
G C
Dėlioju ir dėlioju
G C
Ir kaip natas į muziką dedu.

Jau sudėlioju medį,
Dangų, gėlę, namą...
Mažos mergytės piešiniuos
Aš ligi šiol menu.
Ji piešė žalią jūrą,
Piešė savo mamą,
Jos pėdomis į pasaką einu.

Aš braidžioju po viziją –
Po saulėtą vaikystę,
Į mažą geltonkasę
Mergytę pavirstu.
Jos vaikišką juoką
Nešasi vėjas
It spalvotą aitvarą su savim kartu.

Gamtos vaikai

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

C Am
Mūs namai – žali miškai,
C
Mes – tikri gamtos vaikai.
C G
Su drugeliais, su margais
D G G7
Skriejam žydinčiais laukais.

Kaip paukšteliai – čyru vyru,
Kaip vėjelis – ūžūžū!
Net linguoja, net siūbuoja
Šakos eglių ir beržų.

Pasiturškę kaip antytės
Vandenėlyje srauniam,
Mes dantukais perlinukais
Obuoliukus niam niam niam.

Nuo kalnelio – prie upelio,
Nuo upelio – į laukus.
Ritasi pakrantėm aidas
Ir nespėja paskui mus.

Pasaulio siela

ž. ir muz. Linos Antanaitytės

C
1) Šviesos keliu (×2)
G C
Su Saule Meilė skrenda
Am
Ir muzika (×2)
G C
Suskamba širdyje.
Dm
Matau Žemele
G
Aš ant Dievo rankos,
C G
Sūpuojamą Visatos
C
Lopšyje.

Matau laivus (×2)
Iš debesų nupintus,
Spalvotus ežerus (×2)
Dangaus žydrom akim...
Ar moki Žemės
Metraščių skaityti,
Matyti, kas nematoma
Širdim?

C
Pr.: Kiekvieno mūsų širdį
G C
Pasaulio siela girdi,
C
O tu ar savyje girdi
G C
Pasaulio širdį?

2) Ar tu girdi (×2)
Mintis ir trapią tylą,
Ir pasakas (×2)
Klajojančias laukais?
Į dangų Žemė
Aitvaru pakyla,
Kai širdyse vėl tampame
Vaikais.

Pr.: ...

3) Ar tu žinai, (×2)
Ką akmenys galvoja,
Kaip kvepia sniegas (×2)
Ir nenuorama lietus?
Ką Žemė šneka
Tau po kojom,
Ir ką dainuoja
Spindintis dangus?

Aldonos Purvinytės dainos

ž. ir muz. Aldonos Purvinytės

Aš rožė

Pražydusi rožė laukų –
Aš grožis,
Aš grožis tavųjų plaukų.

Žinojau,
Kad vėlei sugrįšiu namo,
Svajojau, kol šypsena švietė tavo.

Dabar gi
Aš lauksiu kaip vėjo gaivaus,
Atsargiai –
Dabar jau šarma nepagaus.

Kol lūpos
Lytėdamos mane švelniai
Pasūpaus
Žydrėji laukų mezginiai.

Iš vėjo,
Plazdėdama Meilėj drugiu,
Iš Saulės,
Sugrįžusi varpa rugių.

Aš – Lietuva

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Aldonos Purvinytės ir kitų

G Am
Aš – Lietuva iš brolių ir iš sesių,

D G
Aš – Lietuva iš žydinčių žiedų;

Em Am
Aš – Lietuva iš marių baltakasių,

D G
Aš – Lietuva iš rytmečių žalių.

Dainuosiu
Laimingam pasauliui ir sau,
Sūpuosiu,
Laivelį mėnulio radau.

Kol kelias
Rytuose žara įstabi,
Aušrelės
Dukrelė kaip niekad graži.

Liūliuosiu
Bangų raibuliais dangumi,
Ulbėsiu
Kaip rytmečio sodai žali.

Rymosiu
Palaukėj šaltinio versme,
Svajosiu,
Nes pramotė mano Tyra.

Aš – Lietuva iš čiulbesio paukštelių,
Aš – Lietuva iš trykštančio vandens,
Aš – Lietuva iš ošiančių gojelių,
Aš – Lietuva iš spindinčio rudens.

Pr.: C D G
Iš Tėviškių, gimtinių ir iš sodų,
 C D G
Iš laikmečio, erdvės ir obuolių,
 Em Am
Iš Dieviškos Minties žolėj rasotoj,
 D G
Iš Saulės šypsenos ant devynių kalvų.

Aš – Lietuva, Praamžio išgodota,
Iš varpų šnaresio ir kvepiančių laukų,
Aš – Lietuva seniai savim svajota,
Aš – Lietuva ir su jumis einu.

Aš – Lietuva Motulių ir Tėvelių,
Aš – Lietuva, Dukra savų namų,
Aš – Lietuva, keliauju žemės kelią,
Aš – Lietuva, nes Saulėje šviečiu.

Aš – Lietuva iš Aisčių ir Atlantų,
Iš Prūsų valios, Arijų kelių,
Aš – Lietuva, apglėbus kitą krantą,
Saviems vaikams gyvybę vėl teikiu.

Pr.: Esu tauta iš Dvasios ir iš stoto,
Iš Sielos virpesio ir iš vilčių,
Aš – Lietuva iš Amžinojo Sodo
Skambiu balsu iš atrasto Myliu.

Aš – Lietuva iš Galios ir iš Meilės,
Aš – Lietuva, nes Aš esu Širdis,
Aš – Lietuva iš šypsenos Tėvelio,
Nes Aš – suspindus Dieviška Mintis.

Arūno Čialkos dainos

Lygiadienis Sukiniuose

ž. ir muz. Arūno Čialkos

G Em
Rasos lašeliai voratinklio siūle
Am D
Nutiesia kelią gimtąja pievele,
Hm Em
Į Meilės Erdvę pas draugus
C D G
Sugrįžo Dieviškas Žmogus.

Su juo štai mylinti mama
Ir iš žvaigždžių gausi šeima.
Mes sveikiname jus visus –
Tebūna jums Dangus šviesus!

C
Mes degėme Šventoj Ugny,
D G
Šventojų upėj prausėmės
Em Am
Ir bendram meilės sukiny
D G
Gimtoj Žemelėj rausėmės.

G
Sodinom augalus šventus
Em
Saulelei nusileidus,
Am
Žvaigždėm pasipuošė dangus,
D
O rūkas glostė veidus.

C
Pro Ažuolų šventų vartus
D G
Naujon erdvėn įėjom
Em Am
Ir neapsakomam džiaugsme
D G
Šventai gyvent pradėjom.

Meilės galia

ž. ir muz. Arūno Čialkos

Am

– Ar tavęs sulauksiu,
Mielas, atsakyk?
Mergužėlė klausė
Paskutinįsyk.

Dm

Balno kilpą veržė
Nebylus karys,

Am

Tiesiai atsakyti
Neišdrįso Jis:

F

– Priešas Gimtą Žemę

Am

Taikosi užimt!

Nors karys gudravo,
Jautė Jos širdis –
Bernužėlis priešą
Dienai pristabdys.
Bet nelygios jėgos...
Nesirinkdama
Saulė patekėjo
Šviesą skleisdama!
– Ačiū Tau, Saulužė,
Viską supratau!

E

Ir greita kaip stirna
Per laukus basa,
Pasikinkius vėją
Skriedama rasa
Į stovyklą priešo
Lekia mergina...
Kol bernelis savo
Lanką miklina...
– Labo ryto, vyrai,
Jums visiems linkiu.

Priešas kovai ruošias,
O čia mergina!?...
Iš širdies Jos skleidžias
Nebyli daina,
Meilė begalinė,
Tirpdanti ledus
Vyrus nuramino,
Net ir jų vadus.
O bernelis ruošias
Mūšiui už kalvos.

Ir staiga išgirsta
Jis garsus keistus?!
Aidi priešo ragas
Per miškus, raistus.
Garsas vis silpnėja?..
Priešais – mergina
Tarsi miško fėja
Uogom nešina:
– Paragauk, mielas,
Tau jų pririnkau.

O didi kariauna
Grįžo į namus –
Tu gali miegoti
Visiškai ramus.
Meilė nugalėjo,
Ne grubi jėga
Ir visi laimėjo –
– Pergalė! Taika!
O bernelis tarė:
– Aš myliu Tave!

Mes čia susirinkę
Esam jų vaikai
Ir vaikų vaikaičiai...
Nuostabūs laikai!
Būkime laimingi,
Amžini, tvirti,
Ne kieti, o švelnūs,
Meilės įkvėpti.
Ir tegul pasaulis
Virs Meilės Erdve!

Kur mano namai?

ž. ir muz. Arūno Čialkos

C
Ne Žemėje mano namai,
D G
Čia Aš tik keleivis esu.
Em Am
Sugrižta ir vėl Milžinai,
D G
Jiems Šventąją Ugnį nešu.

G Em
Kad kelią nušviestų nakty,
Am D
Kad Žemė pakiltų pati
Hm Em
Link laukiančio Tėvo Dangaus
C D G
Ir kuriančio Meilėj Žmogaus.

G ...
Iš vaisių brandžių Iš Minties,
Lygybės, Vienybės, Rimties,
Iš jausmo, kurs bręsta Širdy,
Užgimęs Kūrėjo Minty.

C ...
Per mielą Žemelę žengiu
Ir šventę kas dieną regiu,
Svetingai atvertas duris
Ir spindinčias džiaugsmą akis.

G ...
Dėkoju ir mintį siunčiu
Lai skrieja jinai link žvaigždžių
Ir Žemės pasiekia gelmes,
Sodina Šviesias svajones.

C ...
Dabar čia ir mano namai.
Kadais atėjau iš Žvaigždžių.
Sugrižo Atlantai čionai,
Išsaugoję Liepsną Širdžių.

Atsibusk

ž. ir muz. Arūno Čialkos

C Am
Giriom žengiu per minkštas samanėles,
Dm G
Pievom einu, pienes pakutenu.
C Am
Upėm brendu tik skvernus pasikėlęs,
F G
Jūroj supuos ant putotų bangų.

F G
 Pr.: Glosto skruostus man nenuorama vėjas,
 Em Am
 Plauna akis sidabrinis lietus,
 F G
 Džiugina širdį giesmėm vieversėlis,
 C
 Kelią parodo žvaigždėtas dangus. (4×2)

Atveriu širdį ir ištiesiu ranką,
 Džiaugsmą ir meilę kitiems dalinu.
 Kaip švyturys – audroje rodau krantą,
 Eiti drauge per gimtinę kviečiu.

Pr.: Tėvas – Saulužis, o Žemė – Motulė
 Teikia pastogę Medeina teta.
 Gabijos ugnį su Meile užkūrę,
 Gimsta atgimsta Žmonijos karta. (4×2)

Motinos ašaros virsta šaltiniais,
 Žadina, girdo tyru gaivumu.
 Laimė Laimužė, kasas susipynus,
 Lydi Gausybę link mūsų namų.

Pr.: Kurias sodybos saulėtos ir šviesios
 Šypsosi vyrai ir juokias vaikai.
 Džiūsta iš džiaugsmo net raistas pelkėtas,
 Meile alsuoja laukai. (4×2)

Rymo Perkūnas žaibus pasidėjęs,
 Audžia Austėja gėlėtus raštus.
 Padovanojęs šviesiausias idėjas,
 F G C
 Stebi Praamžis laimingus vaikus.

Glosto skruostus man nenuorama vėjas,
 Plauna akis sidabrinis lietus,
 Džiugina širdį giesmėm vieversėlis,
 Aš atbudau ir Tu atsibusk.

Žvilgsnis į ateitį

ž. Arūno Čialkos, Linos Antanaitytės ir kitų, muz. Arūno Čialkos

A E
– Klausiate manęs – kas bus?

A
– Žemėje nušvis žmogus,

D A
Lietuvoj tauta atbus,
E A

Ir šviesa užpildys mus.
D A

– Jūs nustebote labai!
E A

Saulės esame vaikai!

Dzyvų dzyvai – Dzūkija,
Esam Dievo ausyje.
Piramidė ir Merkys,
Girios grybų per akis.

O Krunuose – ažuolai,
Pasitinka mus gandrai.
Skamba sodai, ir vaikai
Kuria dieviškai lengvai!

Jono gryčia iš šiaudų.
Ji pilna džiugių veidų.
Koja kojon su gamta
Auga čia nauja karta.

Tarp Maciūnų akmenų
Savo praeitį menu.
Čia prabyla visuose
Išminties žila dvasia.

Sukiniuos kaip kažkada
Bus užduodama gaida,
Kurs Mintis laisva, didi,
Meilė išsiskleis širdy.

Augs Braziukų Indrąja,
Erdvę vėl papuoš gija.
Iš kiekvieno ji pulsuos,
Dievas žmoguje alsuos.

Vietoj barščių Sidabriuos
Meilės erdvės sužaliuos.
Tarp berželių ir pušų
Bus kaip rojuje gražu.

Jūros vėjų supama
Lamsody gyvuos darna,
Čia bėgios vaikai basi
Ir laimingi bus visi.

Po nendrine kepure
Apsijuosusi giria
Pas Vygintę – Žinyčia.
Prezidentas su pačia

Atvažiavo į svečius,
Meda išvirė barščius
Ir po atviru dangum
Pasijuto vėl žmogum.

Vėjas pagriebė kvapus
Ir nuskriejo per laukus,
Nunešė link Kernavės –
Liaudies amatų kalvės.

Plaukiam valtim Neryje,
O koks džiaugsmas širdyje,
Nes vanduo skaidrus skaidrus,
Gyvas, geriamas, švarus.

Paukščių choras virš galvų,
 Pritaria balsai žuvų,
 Gieda giesmę jos šviesos,
 Nebeliko jau Tamsos.
 Traukiam giesmę mes šviesos,
 Nebeliko jau Tamsos.

Mes visi viename

C Am
 Po dangum, po žvaigždėm,
 Dm G
 Tu, žmogau, gyveni.
 Nuo dangaus, nuo žvaigždžių
 Tu matais vandenį.

Em Am
 Atsispindi jausmai,
 Dm G
 Mintys, žodžiai, darbai
 Em Am
 Ir sugrįžta atgal,
 F G
 Nors tu juos pamiršai.

C ...
 Jei liūdėjai ryte, –
 Vakare kris rūku,
 Pagailėjai dėlčia –
 Pagailės su kaupu.

Em ...
 O nuo juoko skaidraus
 Atsibus vyturys,
 Saulė švies ir tūnos
 Pasislėpęs Šiaurys.

ž. ir muz. Arūno Čialkos

F G
 Prisimink, kas esi –
 Em Am
 Tu – Kūrėjas, Žmogus,
 F G
 Vyras, Moteris,
 F G C
 Atsakingas, džiugus.

C ...
 O liūdesy, tave jaučiu,
 Nors ir slepies man už pečių.
 Apsidairyk, kaip čia gražu,
 Nusišypsok mums pamažu.

Em ...
 Nusijuoki balsu,
 Juk tikrai nebaisu,
 Atsigausi pilnai
 Ir pavirsi juoku.

F ...
 Atsibusi džiaugsme,
 Meilė juoksis kartu.
 Mes visi – Viename,
 C
 Aš ir Tu.

Linkėjimai – tikėjimai

ž. ir muz. Arūno Čialkos

C Am
– Te sukas Meilė Sukiniuos.
C Am
– Vienybė, džiaugsmas gaubia Juos.
Dm G
– Tegul atgimsta Pagarba,
Dm
Pasitikėjimas,
G
Kalba
C Am
te grįžta nuoširdi,
C
Daina
Am
te suskamba širdy.
Dm G
Akyse – Dieviška Šviesa,
F G C
Žmonija sukasi visa.
F G
Pr.: Gamta te atveria vartus,
Em Am
Pasaulius nuostabius, šiltus
F G
Atgimęs sukuria žmogus,
F C
Te laimina visus Dangus.

Nameliai jaukūs iš šiaudų
Ir rankom moliu apdrėbtų
Išglostyti visi kampai,
Laimingi gimsta čia vaikai.

Pr.: Žmonės klausosi širdies,
Senolių semias Išminties
Iš pasakų ir iš dainų,
Iš nuomonių senų, jaunų.

Gaivinam kūną pirtyje,
O Sielą – šoky, dainoje.
Dvasia užpildžiusi visus,
Pasaulis sukasi šviesus.

Pr.: Žydi sodas nuostabus,
Daržovių, vaisių gausiai bus,
Skleidžias erdvėje žmogus,
Laimingi Žemė ir Dangus.

Auga Meilėje sūnai
Ir dukros – Dvasios milžinai.
Išlieka amžinas žmogus,
Pasaulis mūsų – nuostabus!

Mergaitė ir katinėlis

ž. ir muz. Arūno Čialkos

G D
Mes su katinėliu

D G
Prausiamės abu.

G D
Jis su letenėle,

D G
Aš su muiliuku.

C G
Vandenėlis šaltas,

D G
Uodega šlapia,

C G
Pyksta katinėlis,

D G
Bet aš nekalta.

C
Pr.: Lia, lia, lia,

G
Lia, lia, lia,

D
Lia, lia, lia, lia,

G
Lia, lia, lia. (4×2)

Prauskis, katinėli
Su vandeniuku,
Leiski išmuiluosiu
Tave muiliuku.

Bet murzcius nenori,
Rodo ragelius,
Imsiu aš rykštelę,
O tada tau klius.

Pr.: ...

Mes su katinėliu
Žaidžiame abu:
Jis sau kapsto smėlį,
Aš „blynus kepu“.

Valgyk, katinėli,
Bet nenori jis.
Imsiu kibirėlį,
Statysiu pilis.

Pr.: ...

Paprasčiau ir sugrįžau

G Em
Tu parodyk takelį,
Am D
Saulužė miela,
G Em
Į Miegonių kaimelį,
C D
Kur lovelė, tylą.

C D
Ant žalių samanų
Hm Em
Po šiaudiniu stogu
C D
Po darbų ir dainų
G
Pailsėti smagu.

Pragrojimas: G Em C D

ž. ir muz. Arūno Čialkos

Čia žvaigždėlės man siunčia
Spalvotus sapnus,
O kūrybinis džiaugsmas
Augina sparnus.

Erdvė spinduliuoja,
Atbudus visa,
Gaubia Meilė, Rimtis,
Išmintis ir šviesa.

Mūs hektare gyvuoja
Gražiai ir darniai
Ažuolai ir guboją,
Suka lizdą garniai.

Šaltinėlis ištrykšta
Gaiviaja versme,
Čia savaime įvyksta
Jungtis su Esme.

Neringos Vaitkevičiūtės dainos

Ir atlėkė Devyniaragis

Ir atlėkė Devyniaragis,
Ir atnešė Tylužę,
Ir užklojo ant laukųžėlių
Baltąją paklodę.

Ir suėjo daug žvėrelių,
Ir suskrido paukštelių
Paklaustyti Tylužėlės
Ant baltųjų laukelių.

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

Ir atlėkė Devyniaragis,
Ir atnešė Tylužę,
Ir užklojo ant stalelio
Baltąją staltiesę.

Ir suėjo daug žmonelių,
Ir susėjo dyvinų
Paklaustyti Tylužėlės –
Nuo Dievužio dovanų.

Liepelė

C G C
Mes su jaunu berneliu

 G C
Pasodinom liepele.

 F C
Auk, liepele žalioji,
 G C

Giminėlės medeli!

Kai sodelis medum plauks,
Kai bitelės tykiai aus,
Nusileis iš žvaigždelių
Pulkas mūsų vaikelių.

Ant šakelių žydinčių,
Tarp žiedelių kvėpiančių,
Supas jaunos dieneles
Mūs gražios giminėlės.

Ažuole, Dievmedėli!

Ažuole, Dievmedėli,
Nulenk šakeles, nuramink širdelę.

Ažuole, Dievmedėli,
Ižiebk liepsnelę, šventos ugnelės.

Ažuole, Dievmedėli,
Suteik galelę tvirtos uolelės.

Vai linai

Vai linai linai,
Kaip akelės žydi mėlynai.

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

Kai luoteliu saulė plauks,
Kai liepelė mudu šauks,
Pasilipsim su tavim
Savo aukštan Dangelin.

Po žvaigždeles lankysim,
Po dausesles vaikščiosim.
Kai liepelė suskambės,
Sodužėlis namo kvies.

Po šakelėm liepelės
Smagiai supas vygužės.
Vėl uliosime jauni
Savo žaliai sodely.

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

Ažuole, Dievmedėli,
Suteik laisvelę plataus vėjelio.

Ažuole, Dievmedėli,
Brangus broleli, šventas medeli.

Ažuole, Dievmedėli,
Dievo sūneli, žalias medeli.

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

Saulė ritos

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

D A
Saulė ritos per pievelę
 D
Ir pažadino griežlelę.
G D
Plast plast, plast plast plast
A7 D
Laikas pusrytėlių lest.

Saulė ritos per upelį
Ir pažadino varlelę.
Kva kva, kva kva kva
Gera praustis man ryte.

Saulė ritos per girelę
Ir pažadino lokelį.
Tralia lialialia
Gera žiovaut po egle.

Saulė ritos per sodelį
Ir pažadino vaikėlį.
Opa, opapa
Supasi su juo gamta.
Opa, opapa
Supasi visa gamta.

Ir pakalbino vėjelis

ž. ir muz. Neringos Vaitkevičiūtės

Ir pakalbino vėjelis mylimą medelį –
Šnekėk šnekėk, drebulėle, žaliaisiais lapeliais.

Ir pakalbino upelė mylimą krantelį –
Šnekėk šnekėk, krantužėli, geltonom smiltelėm.

Ir pakalbino giružė mylimą paukštelį –
Šnekėk šnekėk, paukštužėli, devyniais balseliais.

Ir pakalbino rytelis mylimą Žemelę –
Šnekėk šnekėk, Žemynėle, sidabro raselėm.

Ir pakalbino lietutis mylimą Saulelę –
Šnekėk šnekėk, Saulužėle, Vaivužės juostelėm.

Ir pakalbino Perkūnas aukštąją uolelę –
Šnekėk šnekėk, uolužėle, devyniais griausmeliais.

Ir pakalbino bernelis mylimą mergelelę –
Šnekėk šnekėk, mergužėle, mėlynom akelėm.

Dalios Eigėlienės dainos

Švieselių sutartinė

ž. ir muz. Dalios Eigėlienės

C Em Am Em
Skaidruma, skaidruma, skaidruma, skaidruma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė šiluma.

Šiluma, šiluma, šiluma, šiluma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė ramuma.

Ramuma, ramuma, ramuma, ramuma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė skaidruma.

Maža žvaigždėle

ž. ir muz. Dalios Eigėlienės

Em D Em C
Maža žvaigždėle, begalybėj nakties
Em D Em C
Mano širdelę tyliai paliesk.
Em Am D Em
Pakvieski ten, kur tavo namai,
Em D Em C Em
Nuneški ten, kur šviesūs sapnai, sapnai...

Baltam sode

ž. ir muz. Dalios Eigėlienės

Baltam sode –	Mažoj gėlėlėj
Spindintis vėjas,	Šypsosi Dievas,
Baltam sode –	Mažoj smiltelėj –
Švieselių šokis...	Amžinas laikas...
Paprastume viskas atsiveria	Paprastume viskas atsiveria
Ir švelnume meldžiasi tyliai	Ir švelnume meldžiasi tyliai

Pr.: Šiltas vėjas kviečia mus
Pasisupti meilėje... (2×2)

Pr.: ...

Šiltas vėjas

ž. ir muz. *Dalios Eigėlienės*

Šiltas vėjas, žalias vėjas, (×2)
Žalias vėjas, šiltas vėjas...

Švelnios dienos, švelnios naktys, (×2)
Žalios dienos, žalios naktys...

Teka upė balta mažų saulyčių sklidina
Teka upė balta mažų širdelių sklidina...

Švelni naktis

ž. ir muz. *Dalios Eigėlienės*

Švelni naktis nuneš tave,
Kur susitiks širdžių šviesa...
Širdžių šviesa – ugnis šventa,
Apgaubs ir meiliai supuos tave...
A – a – a ...

Švelni naktis nuneš mane,
Kur susitiks akių šviesa...
Akių šviesa – tyli daina,
Apgaubs ir meiliai supuos tave...
A – a – a ...

Ir susitiks šviesoje delnai,
Pasilieku čia amžinai... (2×2)

Tado Lomano dainos

Esi Tu tik širdim pajuntamas

ž. ir muz. Tado Lomano

G Em
Esu aš pievos, usnės, lauko obelys,
C D
Ant skruostų motinos nubirusi rasa.
Esu aš ilgas siauro kelio mostas,
Link horizonto bėganti tiesa.

Esu aš mylintis ir mylimas šioj Žemėj,
Po žvaigždėmis aš Tavo pratąsa,
O Tu tai vėju, tai lietum kalbi, kad lygumos
Jau išsiilgusios paglostymo ranka.

Esu aš lietūs, pūgos ir lingavimas,
Miškų paunksnė, raisto ramuma,
O Tu esi kaip visad vos pajuntamas
Prisilietimas šerkšno plaukuose.

Tu čia pat

ž. ir muz. Tado Lomano

G
Aš pro langą į vyksmą žvelgiu,
C D
Tu visus nesuvokiamai myli.
Mano akys kol kas dar, deja,
Tyliai skęsta į begalybę.

Tu – čia pat – sukrautam pumpure,
Beržo tošies plazdėjime vėjy.
Aš taip pat su Tavim – Tavyje,
Tu mane – aš tave sužavėjau.

Prisipildau – rami šypsena,
Tiktai akys kažko ašaroja.
Galbūt saulė šį kartą kalta,
Pasislėpus garų kolonijoj.

Kaip Tu myli ir kaip man džiugu
Klausant Tavo pasaką seną.
Ji belaikė, šilta, amžina,
Su mumis mūsų Žemėj gyvena.

Šypsenos liejasi

ž. ir muz. Tado Lomano

C Am
Šypsenos liejasi upėm pavasario,
F G
Gervės į rytus dangaus skliautuose,
Bunda ir keliasi vakaro rasos
Dar ne dabar, bet jau širdyse.

Siūbuoja dar pilkas pievos rudumas,
Bet jau pulsuoja po juo
Tavo ir mano troškimas ramus
Žalio žiedyno delnuos.

Tirpsta į vakarus sėdanti saulė,
Pinasi vėjų plaukai,
Keistai ne laiku aukštą natą pagauna
Šalikelės vyturiai.

Sutemos artinas, skamba ir keliasi,
Sukasi, skęsta dauboj,
Antys suplėšo nuslystančią tylą,
Rankoj nulūžus žolė.

Žiebiasi pirmos suspėjusios žvaigždės,
Šypsausi – slenka dangus,
Debesys raivosi, debesys mylisi,
Draugas kažko neramus.

Tu pažiūrėki kaip supasi šakos,
Koks Šienpjovys atkaklus,
Tiesias pažliugęs pavasario takas,
Remkis į mano pečius.

Kitų autorių dainos

Mudviejų erdvė

ž. Aurimo Radkevičiaus, muz. pagal “Любэ” dainą “Конь”

Em C H7
Eisiu naktį pilną žvaigždžių,
Em G H7
Vesiu žirgą tyliai lauku.
Am7 D G C
Eisime kartu, eisim vieni du
Am7 H7 Em (E7)
Ten, kur susitikti ją aš turiu.

Džiaugias jau krūtinėj širdis,
Akys šviesios nori išvyst.
Kai tik ją matau, nieko nér geriau,
Josios akys pilnos meilės, žinau.

Jau ir ažuolėlis arti,
Laukia mergužėlė brangi.
Būk sveika, mergyt, gera vėl matyt,
Spėjau žirgą vėlei mums pakinkyt.

Naktį tykią, pilną žvaigždžių
Sėsime ant žirgo kartu,
Josime abu, josim vieni du
Ten, kur visada mums gera kartu.

Gulsime savojoj erdvėj,
Dievą atpažinsim žvaigždėj.
Tiek gražių minčių jungia mudu du,
Amžinai gyventi gimėm abu.

Rytmečio aušra palydės,
Kai išjosim iš mūs erdvės.
Akyse šviesa, bunda jau diena,
Sodžių skamba vėlei mūsų daina.

Apie meilę

ž. Gintarės Stankutės, muz. Tado Lomano

G D
Šiandien žvelgsiu tyliai kiekvienam į akis,
Am C
Ir šypsosiuos ramiai. Te kiekvienas išvys,
Kaip labai paprastai savo meilę dalint,
Vien giliai ir šiltai žvelgiant tiesiai širdin.

Savimi pasistengsiu nuskaidrint dienas,
Gal tada šviesuliukų daugiau atsiras.
Iš širdžių į širdis tyliai sklis ši šviesa,
Kol pabus iš tamsos mūs Žemelė visa.

Mano stogas – dangus

ž. Gintarės Stankutės, muz. Linos Antanaitytės

D Em
Ledas lūžta ir aš subyrėsiu
A7 D
Kaip mėnulis – į saują žvaigždžių.
Saulė teka ir aš ištekęsiu
Tirpstant sniegui skaidriu upeliu. (2×2)

Em
Pr.: Mano stogas – dangus...
D
Mano lova – žolė...
A7 D
Mano durys – spalvinga, rami pakelė. (3×2)

Žvakė šviečia ir aš prašviesėju,
Kad šalia manęs būtų šviesiau...
Sodai žydi ir aš pražydėsiu,
Kad bitelėms būtų linksmiau... (2×2)

Pr.: Mano maistas – medus...
Mano stalas – delnai...
Mano turtas – tai viskas aplink, kiek matai. (3×2)

Keliautojo dainelė

Ž. Gintarės Stankutės, muz. Linos Antanaitytės

D G
Sudie namai... sudie gimta tylą...

A D
Atleisk... nebegaliu susilaikyti –

G
Tos žvaigždės ir žolė tokia minkšta

A D
Išsiveda, sutinka ir palydi...

Pasaulyje tiek daug gerų žmonių –
Nebemąstau, ką valgyt, kur nakvoti..
Seniai net savo lovos neturiu –
Kelioju nesvarstydamas sustoti...

D G A D
Pr.: Ir kojos pačios vejasi žingsnius,
D G A D
Ir lūpos pačios veržiasi dainuoti –
G A D
O Dieve, koks pasaulis nuostabus,
A D
Kad niekad net nedrįščiau pasvajoti...

Nudrįsę batai... Panagių dirvos,
Turbūt užtektų žemei nulipdyti..
Bet akyse – lyg žuvys tvenkiniuose,
Man blykčioja vaizdai nepamatyti...

Tekėjo dienos – tirštos lyg medus...
Pasaulis mažas... mums nepasiklysti...
Ir dar.. žinai – ir saulė, ir lietus
Visur toks pats... Turbūt jau metas grįžti...

Pr.: ...

Sveiki namai... Sveika gimta tylą
Ar leisi nusiplaut dulkes, šaltini?
Dabar žinau... dabar tikrai žinau –
Nėra geriau man nieko už gimtinę...

Ažuolėlis

D A
Senas ažuolėlis
D
Auga mūs kalnely.
G D
Vai ateikit, broliai,
A D
Rymot mūs kalnely.

Senas ažuolėlis
Auga mūs kalnely.
Paklausykit, broliai,
Ką jisai byloja.

Senas ažuolėlis
Auga mūs kalnely.
Pasodinkit dainą
Po jojo šakelėm.

Senas ažuolėlis
Auga mūs kalnely.
Kad daina išdygtų,
Įdainuokit, broliai.

ž. ir muz. Indrės Bagdzevičiūtės

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jinai prigytų,
Duokit atsigerti.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jinai tvirtėtų,
Užstokit vėjelį.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jinai žydėtų,
Ją karštai mylėkit.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jinai vešėtų,
Saugokit ją, broliai.

Senas ažuolėlis
Auga mūs kalnely.
Šalia jojo gieda
Jaunoji dainelė.

Saulė motina

ž. ir muz. Nadeždos Kiseliovos – Žukovskos

Saulė motina pakilo
Viršum girių, viršum šilo.

Dievas duos mums iš Dangaus,
Jei stipri valia Žmogaus.

Gera vaikams spinduliuos,
Švelnus rūpestis aušros.

Gera būti šviesoje,
Kurti Meilės Erdvėje.

Glosto medžių viršūnes,
Budin dieviškas gėles.

Greit ateis tas geras laikas,
Kai kiekvienas bus kaip vaikas.

Rasos spindi žolynuos,
Akys maudos spinduliuos.

Džiaugias Žemė ir Dangus,
Džiaugiasi širdy Žmogus.

Atsiverkime vartus –
Gal graži darna pabus.

Saulė motina pakilo
Viršum girių, viršum šilo.

Iš dainos ir iš minties
Dievas šviesą mums išlies.

Obelyje

ž. Emilijos Stankevičiūtės, muz. Linos Antanaitytės

G D G
Tyliai tyliai šlama girios,
G D G

Ošia tolumoj beržai,
C G
Vakaras šis toks nutilęs,
D G

Dega Romuvoj laužai.

Pr.: ...

Būk man laimė, meilė, džiaugsmas,
Būk man šventas ilgesys,
Būk kelionė, imki laisvę –
Kas paklydo lai sugrįš...

Pr.: ...

C G
Pr.: Noriu bėgti, skristi, lėkti,
D

Mintys braunasi pirmyn,
Noriu pievoj atsisėsti
Ir šermukšniu kilt aukštyn!

Duok man ranką, kilk kartu,
Būk man ažuolu šventu,
Meilės liepsnai atsiduoki,
(D) (G)
Aukso lapais sužaliuoki.

Sėdime ant kalno

ž. „Gyvųjų namų“, muz. senovės vedų

D G D A7 D
Sėdime ant kalno mes ramiai, mes ramiai, mes ramiai. (×2)

G D
Kaip mums gera būti visada kartu, (×3)

G D A
Kaip mums gera būti tarp savų draugų

Sėdime ant kalno mes linksmi ...

Kaip mums gera būti ...

Dainuojame ant kalno mes gražiai ...

Kaip smagu dainuoti ...

Šokame ant kalno mes smagiai ...

Kaip mums gera šokti ...

Tyliai leidžiasi dangus

„Gyvieji namai“, bendrai sukurta daina

G C D G
Leidžias paukštelis su mirtos šakele ant mūsų rankelių. (×2)

C G D G
Pr.: Ir taip tyliai tyliai leidžiasi dangus. (×2)

Krenta sniegelis, skamba varpeliai ant elnio ragelių.

Tupia pūkeliai ant mūsų delnelių Meilės laiškeliais.

Bėga vaikeliai basom kojelėm atverti durelių.

Dangaus dovanėlės, širdžių šypsenėlės skamba varpeliais.

Barsto sidabrą dangaus žvaigždėlės mažais piršteliais.

Virpa švieselės mažuos langeliuos, jauku nameliuose.

Dainos, išverstos iš rusų kalbos

Tyros širdys

Vertė L. Antanaitytė („Чистые сердца“, Людмила из Кемерово)

G C D7 G
Prasidėjo diena ir pragydo paukštis,
G C D7 G
Ant blakstienų tavų vis dar spindi žvaigždės.
G7 C H7 Em
Tuoį svajonės atgims, ir po saulės šviesa
C G D7 G
Atsibus vėl iš miego mėlyna planeta.

C D7 G
Ir nér pasauly geresnės dainos,
C D7 G H7 Em
Kada su šypsena vaikai į dangų žiūri.
C D7 G
Ir vos tik Žemę saulės spindulys palies,
C D7 G
Su Meile tyros širdys suskambės.

Naujo ryto aušra neša viltį naują
Vandenynams platiems, per kuriuos keliaujam.
Šitą dieną pradėk tu nuo lapo švaraus,
Ir Meilė dainoj naujoj kaip svajonė užaugs.

(G7) C D7 G H7 Em
Tu pats gali sukurti planetai naują dieną,
C D7 G H7 Em
Tu pats gali likimą keisti, eidamas į šviesą.
C D7 H7 Em
Geriausias tavo draugas – yra tava širdis.
C D7 G
Joje aušros akimirka atgis.

Rytas ateina

Vertė L. Antanaitytė („День наступает“, Алеся и Олег)

A

A7

Rytas ateina, naujas rytas ateina,

D7

Hm

E

Jis žada mums tapti laimingiausia diena.

Saulė taip spindi, stebuklingai taip spindi

Ir be žodžių mums linki „Labo ryto“ visiems!

D E F#m

D E F#m

Pr.: Tau, tik tau spindi žolėj rasa,

D E F#m

D

E

Amžina šypsena vaivorykštė liejasi...

Naktis vėl ateina, kaip visuomet ateina,

Iki ryto ji žada ramų miegą visiems.

Žvaigždės taip spindi, stebuklingai taip spindi

Ir be žodžių mums linki pakeliauti sapnuos.

Pr.: Tau, tik tau šviečia mėnuo naktim,

Skamba daina mana kaip melodija vėtros...

Lietuvių liaudies dainos

Gieda gaideliai

A D A D A
Gieda gaideliai ankstų rytelį,
Kelkis, berneli, aik į darbelį.
D
Dar nesikelsiu – dar ne dienele,
A D A D A
Dar nebudino manęs motulė.

Aš atsikėlęs ankstų rytelį,
Ėjau į lauką pjauti šienelio.
Dar nenuėjau nei pradalgėlės –
Žiūriu ateina mano mergelė.

Eina mergelė baltu vieškeliu,
Šviečia skarelė, balta, šilkinė.
Maniau, kad rytą Saulė tekėjo –
Rūtų šakelė rankoj žydėjo.

Sėskis, mergele, ant pradalgėlio,
Tegu pailsi rankos, kojelės.
Ačiū, berneli, už tą žodelį,
Aš pailsėjau pas motinėle.

Teka teka skaisti saulė

Teka teka skaisti saulė per girely.
Šovė šovė kareivėlis ing liepely.
Atsimušė jo balselis pas mergely.
Oi, mergela lelijėla, duok žodelį.
Aš neduosiu tau žodelio kareivėliui.
Aš tik duosiu sau žodelį artojęliui.
Sunku augti diemedėliui be saulalės.
Taip man jaunam bernužėliui be mergelės.

Sakalas

Apėja sauliula aplinka zarių. (×2)
Apskrida sakalas aplinka sadų.
Inskrida sakalas vidun sadelia.
Nutūpė sakalas viršuj medelia.
Giedojo sakalas tamsioj naktelėj.
Sužibo medelio karūnužėlė.

Sėdžiu po langeliu

Em
Sédžiu po langeliu,
G
Žiūriu pro langelį,
G Am
Čiūčiuoja liūliuoja
H7 Em
Ant marių laivelis. (2x2)

O tame laively
Mergelė sėdėjo,
Marelių putelėm
Sau burnelę prausė.

Marelių putelėm
Sau burnelę prausė,
Žuvelių šukelėm
Galvelę šukavo.

Žuvelių šukelėm
Galvelę šukavo,
Skandino žiedelį
Į marių dugnelį.

Plauki sau, laiveli,
Svetimon šalelèn,
Svetimon šalelèn
Pas mano berneli.

Šalia kelio

Šalia kelia avietėla žydėja, žydėja, (×2)
Plastakela unt avietės tupėja, tupėja.
Plastakela nuo avietės paplasta, paplasta,
Bernužėlis pas mergelį paslapta, paslapta.

Karveli burkuti

Karveli burkuti,
Ko neburkuoji?
Ko biesu burkuosiu,
Kad lasti noriu!

Prilasis, prispragis
Kur gerti gausiu?
Ant mūsų stalalių
Pilni uzbongai!

Aik kuchnion, kurk ugnj,
Kaisk katilēļj.
Berk žirnių, pilk pupų,
Virk šiupinėļj.

Ant tėvelio lauko

Ant tėvelio lauko!

O kas ant to lauko bus?
Ogi dideliausias kalnas.
Kalnas ant lauko,
Ant tėvelio lauko.

O kas ant to kalno bus?
Ogi dideliausias medis!
Medis ant kalno,
Kalnas ant lauko,
Ant tėvelio lauko.

O kas ant to medžio bus?
Ogi dideliausios šakos!
Šakos ant medžio, ...

O kas ant tų šakų bus?
Ogi dideliausi lapai!
O kas ant tų lapų bus?
Ogi dideliausias lizdas!
O kas tame lizde bus?
Ogi dideliausias kiaušis!
O kas iš to kiaušio bus?
Ogi dideliausias paukštis!
O kas iš to paukščio bus?
Ogi dideliausios plunksnos!
O kas iš tų plunksnų bus?
Ogi dideliausi patalai!
O kas po tais patalais bus?
Ogi dideliausia meilė!
O kas iš tos meilės bus?
Ogi dideliausias vaikiš!
O kas iš to vaikio bus?
Ogi dideliausias žmogus!
O kas iš to žmogaus bus?
Ogi dideliausia dulkė!
O kas iš tos dulkės bus?
Ogi dideliausias laukas!

Kadu buvo

sutartinė

Kadu buvo kadujo
Geri metai kadujo
Kadujo kadujo kadujo
Kadujo kadujo kadujo.

Augo bitės...
Kaip telyčios...

O bitynai...
Kaip veršynai...

Nešė medų...
Daržinėsna...

Pynė korius...
Rezginėsna...

Dobilutis

Tu dobiluti, baltažiedi, ooo, ooi pevela, ooo.
Ko tu jaunas pasbijojai, ...
Ar pasbijojai skaisčios saulakes, ...
Ar pasbijojai gailios rases, ...
Nei pasbijojau skaisčios saulakes, ...
Nei pasbijojau gailios rases, ...
Tik pasbijojau jauno bernelio, ...
Jauno bernelio šienapjovelio, ...
Anas šienauna prakaitauna, ...
Jo pūstyklē ažu juostekes, ...
O kepurē un galvēkēs, ...

Augo sode serbenta

Augo sode serbenta, (×2)
Augo sode, širdela, serbenta. (×2)
Krovē baltus žiedelius,
Krovē baltus, širdela, žiedelius.
Nokink juodas uogelas,
Nokink juodas, širdela, uogelas.
Džiaugēs visi paukšteliai,
Džiaugēs visi, širdela, paukšteliai.
Ne dėl visų paukštelių,
Ne dėl visų, širdela, paukštelių.
Tik dėl vieno paukštelio,
Tik dėl vieno, širdela, paukštelio.

O kieno žali sodai

A D A
O kieno žali sodai, (×2)
A D E
O kieno žali sodai,
E A
Žali jovarėliai?
Gegučių žali sodai (×3)
Žali jovarėliai!

O kam kam, bernužėli,
O kam kam, dobilėli,
Kam šėrei mudrinai
Bėrajį žirgelį?

Dėl tavęs, mergužėle,
Dėl tavęs, lelijėle,
Tau šėriau mudrinau
Bėrajį žirgelį.

Tykiai tykiai Nemunėlis teka

C G Am
Tykiai tykiai Nemunėlis teka,
C G Am
O dar tykiaus šventa ugnis rusen.

Tu giružė, tu žalioji mano,
Aš vaikščiojau pasiklydus buvau.
Šaukiau šaukiau tėvužėlį savo.
Šaukiau šaukiau neprišaukiau aš jo.
Tai man rodės ir medeliai didi,
Nenuėina nei balselis toli.

Tu giružė, tu žalioji mano,
Aš vaikščiojau pasiklydus buvau.
Šaukiau šaukiau motinėlą savo.

...
Šaukiau šaukiau brolužėlį savo.

...
Šaukiau šaukiau seserėlę savo.

...
Šaukiau šaukiau bernužėlį savo.
Šaukiau šaukiau ir prišaukiau aš jį.
Tai man rodės ir medeliai maži,
Tai nueina ir balselis toli.

Lek gervelē

Lek gervelē, lek gervelē,
Lek gervelē gojelin
Lek gervelē gojelin
Oja oja, lek gervelē gojelin.

Suk gervelē lizdelī...
Ded gervelē kiaušelius...
Per gervelē vaikelius...
Lek gervelē iš gojaus...

Ant kalno gluosnys...

Ant kalno gluosnys, pakalnėj šulnys,
Ten stovėjo mergužėlė pati sau viena.
Džium...

Atjoj bernelis žirgo girdyti,
Sustok, palauk, mergužėle, duok žirgui vandens.
Džium...

Negaliu stovėt, su tavim kalbėt,
Šalta rasa, o aš basa – nušals kojelės.
Džium...

Tūtoj kų ča važą

sutartinė

Tūtoj kų ča važą, kų ča važą tūtoj
Tūtoj vyrus važą, vyrus važą tūtoj
Tūtoj turgun važą, turgun važą tūtoj
Tūtoj ar parduoti, ar parduoti tūtoj
Tūtoj išmainyti, išmainyti tūtoj
Tūtoj už tabokų, už tabokų tūtoj
Tūtoj duoda vyrų, duoda vyrų tūtoj
Tūtoj cielų kuopų, cielų kuopų tūtoj

Kitos lietuviškos dainos

Vasaros vėjas

ž. ir muz. Povilo Girdenio

G D Em C
Mes ir vėl kartu, grįžta šviesios mintys,
G Em Am D7
Aušta saulėta diena.

G D Em C
Mes ir vėl kartu galime dalintis
G D Em C D7
Tyro džiaugsmo sklidina taure.

Mes ir vėl kartu tęsiame kelionę
Saulėtais melsvų bangų keliais.
Mes ir vėl kartu, mintys ir svajonės
Sklando lyg balti lengvi pūkai.

Pr.: Šiltas vasaros vėjas švelniai nukreipia burę
Į krantus, kur nėra liūdnų sapnų.
Šiltas vasaros vėjas neša mūsų laivelį
Ten, kur nėra blogų minčių.

Mes ir vėl kartu galime nesunkiai
Nugalėti liūdesio audras.
Mes ir vėl kartu, dūžta melsvos bangos
Ir žuvėdra lydi mus balta.

„Gyvųjų namų“ priedainio versija:

Šiltas vasaros vėjas švelniai nukreipia burę
Į krantus, kur tiek džiaugsmo ir dainų.
Šiltas vasaros vėjas neša mūsų laivelį
Ten, kur tiek daug gerų draugų.

Žmogelis

ž. ir muz. Povilo Girdenio

C D G Em
Mažytėje nežinomoj saloj,
C D G
Kurios nerasi nė vienam žemėlapy,
Kur niekuomet neatplaukia laivai,
Kuri galbūt tik menkas lopinėlis smėlio,

Gyvena linksmas vienišas žmogelis.
Dainuoja paukščiams paprastus žodžius
Apie mėnulį, apie platų vandenyną,
Apie medžius ir vabalus linksmus.

Dainuoja apie saulę ir apie giedrą dangų,
Apie žuvis ir jūros žvaigždeles.
Ir tegul niekas aiškinti nebando,
Kad negyvenama šita sala.

Stebuklingas medis

Keistuolių teatras

Dm
Ten toli už žalio miško,
Už marelių mėlynų
Cm
Auga medis stebuklingas
Po gilaus dangaus skliautu.

F E
Tyliai šnabžda–noriu, noriu!
F G
Medžių šakos neramiai.

A G#
Jis išpildo tavo norus,
A
Jeigu nori ko labai.

D Hm F#m
Auki, medeli, žaliuok
G A D A
Arčiau dangaus, aukščiau žolės.
D Hm F#m
Žiedą stebuklą linguok
G A D A (Hm)
Arčiau dangaus, aukščiau žolės.

G A Hm F#m
Arčiau dangaus, aukščiau žolės
G A D
Auki, žaliuok!

Už girių, už kalnų

Keistuolių teatras

C Am
Už girių, už kalnų,
F G
Ant pilko lauko,
C Am
Manęs seniai jau laukia –
F G
Namai...

Nei paukščių, nei žvėrių,
Ant pilko lauko,
Bet man vis tiek brangiausi –
Namai...

Ar dieną, ar nakčia,
Ant pilko lauko,
Manęs seniai jau laukia –
Namai...

C
Neliūdėk, jeigu būna sunku,
Gm
Išsipildo svajonės laiku,
G Em
Tik svarbu labai norėti,
Am D
Pasistengti ir tikėti...

Dar prieisim smaragdo vartus,
Dar sugrįšim į savo namus,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

Ten, už girių toli

Keistuolių teatras

D Dm
Ten, už girių toli,
D Bm
Aš girdėjau kadais,
G
Mėlynuoja šalis –
A D
Mėlyna, kaip linai.

Miega tavo žaislai
Ten toli palikti,
Ir kas buvo seniai –
Taip be galo arti.

G D
Pr.: Ten seneliai jauni,
A7 D
O tėvai kaip vaikai,
Ten sueina visi
Nukeliauti keliai...

Ką seniai pamiršai,
Ten surasti gali,
G D Dm
Nebuvau aš tenai,
A7 D
Bet yra ta šalis...

Kai vaidenasi toliuos,
Ko niekad nebus –
Tai šalis mėlynoji
Tau siunčia sapnus.

Geltonų plytų kelias

Keistuolių teatras

C Am
Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo –
Dm G
Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką – kartu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.

C G C G
Pr.: Geltonų plytų kelias kiekvienam nutiestas
Em Am F G
Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjęs,
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žėri.

C F C
Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
G C
Geležiniam Medkirčiui – širdies,
Dm G Am
Nori būt drąsus Bailusis Liūtas,
Am F G
Ir mergaitė ieško namų.

Jei tu būtum žemė

Grupė „Skylė“

D Hm
Jei tu būtum žemė, aš būčiau žolė
G D A
Jei tu būtum žolė, aš būčiau lietus
Jei tu būtum saulė, aš būčiau žvaigždė
Jei tu būtum žvaigždė, aš būčiau dangus
Aaaa...

Jei tu būtum kalnas, aš būčiau pilis
Jei tu būtum pilis, aš būčiau vėjas
Jei tu būtum auksas, aš būčiau vagis
Jei tu būtum vagis, aš būčiau teisėjas

Pamojuokime saulelei

C Dm
Pamojuokime saulelei –

G C
Te ji skuba į namus.

Am Dm
Skamba pasakų varpeliai,
G C

Kviečia sapną į svečius.

Vaike mažas, mažutėli,
Greit užmerki akeles,
Tuoį žvaigždelės, žvaigždužėlės
Į sapnelį ves tave.

Ten keisti svajų žmogeliai
Gena miego aveles,
Skambalėliais tilindžiuoja,
Kviečia šokiui žvaigždeles.

Mėnesėlio šypsenėlė
Supas juoko laiveliu...
Mik užmiki, mažutėli,
Užsikloki sapneliu.

Šimtakojis

ž. L. Degėsio, muz. N. Čereškevičienės

C F G
Ak, pūkuotas, švelnus šimtakoji,

C F G
Kur per vasarą sveikas bėgioji?

C Am F G
Kiek tu batų porų, kiek tu batų porų sunešioji,

C Am F G
Šimtakoji vikrus, šimtakoji vikrus, greitakoji?

Kiek tau batų kas rytą valyti!
Jie sušlampa, kai pradeda lyti,
Kaip sunku batus tau, kaip sunku batus tau nusiauti!
Kaip keblu prie durų, kaip keblu prie durų juos sukrauti!

Dm G
Aš norėjau dar daug ko paklausti,

Dm G
Aš norėjau tau ranką paspausti,
Bet bijojau, nes jau, bet bijojau, nes jau nežinojau,
Ką paduosi man, ką paduosi man – ranką ar koją.

Musė

ž. ir muz. Eglės Staniūnaitės

D G A D
Man musė pasibalados į ausį
Iš ryt, kai kris debesis šilti.
Man musė pasibalados į ausį
Iš ryt, kai sėdėsiu aš šuliny.
Aaaa...

Man voras tinklą pins į akį,
Saulutė leisis papartin.
Man voras tinklą pins į akį.
Saulutė nemiega tam šuliny.

Paukščiai

ž. P.Ž.Beranže, muz. O. Ditkovskio

Am F G Em
Baltais pūkeliais krinta snaigės iš viesulingų debesų.
Am F G C
Išskrido paukščiai lig dausų. Tylu, jų meilės giesmės baigės.
Dm G C Am
Lai krykštauja toli nuo mūs užmiršę darganas ir lietų.
Dm E Am
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Kokia niūri rimtis aplinkui, kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų sparnuotų mūsų giesmininkų.
Drauguži mielas, būk ramus. Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

O mes, besparniai žemės paukščiai, juos pasitinkam akimis
Ir vėtrą vėl nujausdami grėsmingon šiaurėn žiūrime baukščiai.
Likimas piktas ir nuožmus dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams – į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių, jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis ant seno ažuolo galiūno.
Ir džiugins jaunos ir senus giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Motinos veidas

Aktorių trio

G D C D G
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,
Em Am D G
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.
Žodžiai kaip karšto vaško lašeliai rieda ir rieda,
Stingdo ir tirpdo meilės ugnelę, garbę ir gėdą.

Em Am D G
Pr.: Motinos veidas liūdintis jauną, mintį išblaško,
Žvakė labai neskubėdama krauna pumpurą vaško.
Žvakės liepsnelė regis patamsėj, dūmai kaip gėlės,
Taip ir gyvensim, taip ir gyvensim metais apėję...

Amžių tylybėj spragteli naktį, lašui nukritus,
Ak jau ir kerpa tamsą kaip dagtį auštantis rytas.
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.

Saulė, žemės motinėle

ž. Eduardo Selezionio, muz. Sigučio Jačėno

C Am
Saulė, žemės motinėle,
Dm G
Mus globoja rūpestingai –
C Am
Siųsdama po spindulėlį,
F G
Ji visiems kas dieną linki:

F G Am
Žolei – prasikalt pro lapą,
F G Am
Žiedui – skleisti svaigų kvapą,
F G C Am
Medžiui – kelt aukštyn šakas,
F G C C7
Paukščiui – glostyti dausas.
F G Am
Dirvai – supt javus ant rankų,
F G Am
Upei – atspindėti dangų,
F G C Am
Man – kiekvieną dieną augti
F G C (C7)
Ir kas rytą saulės laukti.

Žvaigždė puodynėj

ž. ir muz. Romo Lileikio

C G
O žvaigždė puodynėj, kai vaikai prie stalo, kai rasa ant žolės,
C
O žvaigždė rugiuose, kai kaimiečiai pavėsy, kai dangus akyse,
O žvaigždė už lango, kai praeivis pavargo, kai virš kelio naktis,
O žvaigždė virš draugo, mano draugas už lauko, mano draugas toli,
O žvaigždė ant sniego, kai nieko nelieka, vien tik žodis „atleisk“,
Vien žvaigždė puodynėj, vien vaikai prie stalo, o sode obuoliai.
Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai,
Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai.

Beveik laimingas

ž. ir muz. Vytauto V. Landsbergio

Em H7
Beveik gyveno beveik laimingas beveik žmogelis beveik bute,
Em H7
Turėjo jis žmoną beveik neblogą, vaikai jo lakstė beveik kieme.
Em C
Ir viskas buvo sakytum linksma, tik nuobodoka, netgi draugai,
G H7
Kol vieną kartą netikėtai susirgo vargšas beveik rimtai.

Ir ėmė šitas beveik laimingas žmogelis klausti: kodėl, už ką?
O Dievas nieko jam neatsakė, tik ašarojo lietus stiklan.
Tada žmogelis beveik suprato, kad jei numirtų, tai ne beveik,
Jei prisikeltų, lietus vėl lytų... Nusišypsojo saulė lange.
Nai nai na na nai ...

Gyveno kartą žmogus laimingas, vėl buvo sveikas nors tu jam ką.
Kas dieną lankė linksmos mintys ir viskas vyko tarsi sapne.
Jei jis galvojo: gyventi gera, – taip jam ir buvo, nors tu jam ką.
Jis nebepyko, savimi buvo, o visa kita juk nesvarbu.
Nai nai na na nai ...

Išgalvotas gyvenimas

Hiperbolė

C Dm G C
Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,
Am Dm G C C7
Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,
Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda
Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvojau viską, ko esu netekęs,
Kelią, gražią viltį ir kai ką daugiau.
Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,
Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo nė lašo,
Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,
Išgalvosiu viltį, kad ir labai mažą,
Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

Tu vėjo paklausk

G. Paškevičius

G C G Em
Klausei manęs, kiek kelių aš žinau,
G C Em D
Ar daugel kadais keliavau.
G C G Em
Klausei manęs, kiek žmonių sutikau,
G C D
Ar daug suradau aš draugų.

C D
Pr.: Tu vėjo paklausk,
G Em
Tau vėjas atsakys,
C D G (G7)
Tik jis, mano drauge, atsakys.

Klausei, iš kur atkeliauja lietus
Debesimis dangumi.
Klausei, kiek kelio nueina žmogus,
Kol tampa tikru žmogumi.

Paukščiai sugrįžta linksmi į namus
Pavargę svečiajam krašte.
Kelią nuėjęs sugrįš ir žmogus,
Bet kas jį sutiks namuose?

Riešutų žydėjimas

ž. S. Gedos, muz. O. Ditkovskio

D
Su mažu vaikeliu kartą vaikštinėjau,
Em G
Riešutus pražydusius prie Neries regėjau,
A D
A – a – a, regėjau.
Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis, a – a – a.
Spurgelis.

D7 Em
Pr.: Šitokio rausvumo niekur nemačiau!
A7 D
Lazdyn, lazdynėli, tu žydėk greičiau.
D7 Em
Pažiūrėk, vaikelį, kas jo per mažumas,
G D G D A
Kas jo per gražumas, kas jo per lėtumas, a – a – a.

Žydi žydi žydi, sukraus riešutėlių,
Rudas riešutėlis, baltas branduolėlis, a – a – a,
Branduolėlis.
Riešute, riešute, tu žydėk lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, a – a – a,
Nemačiau.

Pr.: ...

Aš noriu

Š. Mačiulis

C Am G
Jau laukai užmigo,
C Am G
Saulė seniai vakaruos.
F G C
Klausos vaikučiai nutilę
F G C
Savo senelės dainos.

F G C
Pr.: Aš noriu, kad visuomet pievose žydėtų gėlės,
F G C
Žaistų vaikai kiemuose,
F G Am Em
Juoktųsi mamos, šypsotųsi tėtės
F G C
Ir žemėje būtų taika.

Seniai išsisklaidė dūmai,
Gaubę planetą kadais,
Užaugt ir gyventi be karo
Linki senelė vaikams.

Ryt patekės vėl saulutė.
Žadins žemelę gyvent.
Žais vėl pievelėj vaikučiai,
Vėl jiems senelė dainuos:

Jaunystė

V.Babravičius

D G D
Išėjau per lietu šiltą
D A
Tėviškės lankon
Em A
Sveikinti tave,
D Hm
Sveikinti tave,
G A D Hm/D
Tave, jaunyste mano.

Pasitik tu mane iš tolo,
Pavadink gimta kalba,
Skambanti dainų gija,
Skambanti dainų gija,
Tu, jaunyste mano.

Kai po klodais metų rūbo,
Plaks širdis kita,
Ašarų migla pilka,
Ašarų migla pilka
Liks tau, jaunyste mano.

Trakų pilis

ž. Maironio

Am C D F
Pelėsiai ir kerpėm apaugus aukštai
Am C E
Trakų štai garbinga pilis!
Am C D F
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
Am E Am
O ji tebestovi dar vis.

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!

Kada tik keliu važiauvau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplovė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!

Svirplys

C Am Dm G
Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,
C Am Dm G
Norėjo susirasti tokią kaip ir jis,
Am G
Kad tarp žiedų susėdę vakare
Am G
Ilgai ilgai dainuotų dainą šią:

Pr.: – Tu man graži, kaip ta gėlė, pilna medaus.
– Tu man gražus, kaip beržas, beržas po lietaus.
– Prašyk, ko nori. – Būki geras, padainuok daugiau!
– Aš tau atnešiu saulę, saulę nuo dangaus!

Ir išskleidė sparnus vienišas svirplys,
Ir susirado tokią, tokią kaip ir jis,
Ir ant žiedų susėdę vakare
Ilgai ilgai dainavo dainą šią:

Pr.: ...

Lietuva

ž. Justino Marcinkevičiaus

Tai gražiai gražiai mane augino
laukas, pieva, kelias, upė,
tai gražiai gražiai už rankos vedė
vasaros diena ilga.

Tai gražiai gražiai skambėjo žodžiai:
laukas, pieva, kelias, upė.
Tai gražiai gražiai iš jų išaugo
vienas žodis: Lietuva.

Tai gražiai gražiai lingavo girios,
uogų ir gegučių pilnos,
tai gražiai gražiai saulutė leidos,
atilsėlį nešdama.

Lietuva

„Rondo“

C Em
Mažą mano delną nuo tavęs paėmė kažkas ranka šilta
Dm G C
Ir lig šiolei veda vis ir taip man lengva eit.
Suklumpu ant kelio akmenų, pakelia kažkas ir vėl einu
Ir priglaudžia galvą prie savęs švelniai, švelniai.
Em F C Em F G
Pr.: Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,
Em F C Am Dm G
Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Net akių pakelti nedrįsau, bet žinojau jos vienos klausau
Ir jaučiu alsavimą vilties tiktai vilties.
Nors ne kartą krito iš dangaus ašara gal jos gal kas daugiau
Ir mane nudegino ligi pačios širdies.

Pr.: Kai tave pirmąkart mažas mokiaus ištarti,
Lietuva, Lietuva ir dabar, ir visada.
Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,
Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Žemėj Lietuvos

Tu tokia brangi, žeme mūs gimta.
Tau mintis šviesi, tau širdy vieta.

Pr.: Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,
Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos.

Tu tokia maža ir tokia didi,
Nemuno vaga – Lietuvos širdy.

Ar diena dienos, ar naktelė tems,
Duok mums šilumos, duonos ir vandens.

Draugas

Am Dm
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
G C
Juk neužmigsim, tikrai neužmigsime,
Am Dm
Šitokį vakarą, šitokį lietų,
E Am
Kaipgi paliksim, kam gi paliksime?

Pr.: Reikia draugą turėti, Kad galėtum mylėti,
Būtinai reik turėti Kad galėtum išsaugoti,
Nors vienintelį draugą, Kad galėtum ištarti:
Kad galėtum tikėti, – Tu man vis dėlto draugas.

Tu neišdrįsi manęs palydėti,
Aš neišdrįsiu tavęs paprašyti.
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
Kol nenustos taip beprotiškai lyti.

Lašas po lašo tą lietų surinksime,
Veidus nuprausim tame lietuje.
Niekas nekaltins, jei išsiskirsime,
Niekas nekaltins, jei liksim drauge.

Purpurinis vakaras

C G C
Purpurinis vakaras varva
C G C7
Lyg aplietas aviečių sultimis.
F C
Ant akmens šiąnakt dėsime galvas,
G C C7
Po žvaigždėm šiąnakt gulsimės.

ž. D. Saukaitytės, muz. V. Kernagio

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušys žalios
Ir šalna dar žolės nepalietė.
O paskui bus kaip būti privalo:
Kažkam – žirgas, kažkam kamanos.
Paskutinę taurę lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas.

Rusų bardų dainos

Орёл

„Вышиваночки“

Подними, меня, орёл в небеса – (×2)

Посмотреть на землю с высоты. (×2)

Ой вы горы, леса, да поля,

Ой вы реки, моря, да луга.

Это родина моя,

Это матушка Земля.

Опусти меня орёл с высоты, (×2)

Да на руки матушки,

Да на руки родненькой –

Я напиться хочу молока. (×2)

Здравствуй, матушка моя!

Здравствуй, родина моя!

Подними меня ...

Дуб

„Вышиваночки“

Там на горе дуб растёт,

Над дубом тем сокол парит, сокол парит,

С ветром буйным говорит.

Там за горой терем стоит.

В тереме том девица живёт.

Песни поёт, милому рубашку шьёт.

Там да да дам дай да дам...

Про землю

„Вышиваночки“

Растилалось чисто полюшко
Разливалась воля вольная
Собирались добры молодцы
До зари красы ранёшенька (×3)
Во поле

Собирались добры молдцы
До зари весною раннею
Становились кругом праведным
Сильны руки клали на плечи (×3)
Во поле

Становились кругом праведным
Затевали ход по солнышку
Начинали песнь высокую
Поднимали мысль единую (×3)
Вополе

Зачинали песнь высокую
Привечали красно солнышко
И единым духом подняты
Ноги резвые над полюшком
Подняты

Открывалось небо чистое
Разливалась воля вольная
Говорил отец им лаского
В пору дети Землю матушку
Радовать семенем

Три девицы

„Вышиваночки“

Три девицы на поляночке
Да вышивали вышиваночки.
Вышивали приговаривали,
Своих сужених нахваливали.
Ой люли своих...

Уж мой мил дружок Егорушка
Ходит в поле раньше солнышка,
С ветром, дождиком встречается,
С каждым колоском общается.
Ой...

Уж я вышью моему милу дружку
В каждом зёрнышке по солнышку.
Ой ...

А как мой дружок Семёнушка
Во лесу поёт соловушкой,
Со зверями разговаривает,
Всех вниманием одаривает.
Ой...

Уж я вышью моему милу дружку
Тех зверей на зеленом лужку.
Ой...

Уж как мой дружочек Митенька
Как его душа мне миленька!
Что парит подобно соколу
Довольно по небу высокому.
Ой...

К земле матушке спускается,
Силой рода наполняется.
Ой...

Уж я вышью моему милу дружку
В каждом крылушке по солнышку.
Ой....

Три девицы...

Рождение дочери

Олеся из Любоистока

G D Em
В разгаре ласковой весны
C G Am7 D
Вдохнув в первые аромат цветов
G D Em C
Вселенной улыбнулась ты
G Am7 D
Родившись воплощённою мечтой.

И сад фруктовый подрастал с тобой
Теплом любви согрет
И открывались пред тобой
Все тайны мироздания и чудес.

Пр.: Ветер в саду шептал: "Анастасия" (ты мой любимый)
Таяли звёзды солнца встречая восход.
Птицы "люблю" кричали под небом синим
Сад обнимала весна ароматом цветов.

И этот день запомним мы ммм
Рождения мечты
Создатель солнца и земли
Почтит тот день Присутствием Своим.

Ты помнишь:

Пр: ...

Мечта

Олег из Любоистока

Am Dm E7 Am
Я её придумал в голубое глядя небо
Am Dm
Птичьим пеньем вдохновлённый
G C G A7
И дыханием весны.
A7 Dm7
Захотелось мне сердечно
G C G Am7
Быть в тебя таким влюблённым
Am7 Dm7
Чтобы песни пелись вечно
E7 Am E7
От зимы и до зимы.

Dm7 E7
ПР.: Чтобы вишни расцвели по весне
Am F
И в саду у нас звучал детский смех.
Dm7 G
Чтобы ты среди цветов улыбалась
C A7
И счастливою со мной оставалась.
Dm7 G
Чтобы плыли облака над землёй,
C A7
Поливая родниковой водой.
Dm7 G
Чтобы солнышко к тебе прикасалось,
C A7
Отражением в воде улыбалось,
Dm E7
Все желания твои исполнялись.

Чтоб поверить было проще
Я мечту тебе поведал
Той весенней тёплой ночью
Под огромным звёздным небом.
От неё теперь нескрыться.
Слышишь? – Ветер подтверждает.
Обязательно случится всё,
Как мы вместе намечтаем:

ПР.: Пусть же вишни расцветут по весне
И в саду у нас звучит детский смех .
Чтобы ты среди цветов улыбнулась
И рукою к лепесткам прикоснулась.
Чтобы плыли облака над землей,
Поливая родниковой водой.
Чтобы солнышко к тебе прикасалось,
Отражением в воде улыбалось.

Dm7	G
А	вокруг пускай сады расцветут
C	A7

И всю землю ароматом обнимут,
И прозрачные ручьи побегут,
Во вселенские просторы проникнут
На далёкие звёзды, планеты
Там, где счастье зимою и летом
В колыбели качается светом любви
Озаряя сады.
На далёких звёздах, планетах
Будет счастье зимою и летом
Всю вселенную солнечным светом
Любви озарять от души.

М.... м... м...

День наступает

Алеся и Олег

A A7
1) День наступает, новый день наступает
D7 Hm E
И с утра обещает быть счастливым из дней.
Солнце сияет, так волшебнo сияет
И без слов поздравляет с добрым утром людей!

D E F#m D E F#m
ПР.: Для тебя в травах блестит роса,
D E F#m
Радуга в небеса
D E
Вечной улыбкою льётся!

2) Ночь наступает, как всегда наступает
До утра обещает быть спокойной для всех.
Звёзды сияют, так волшебнo сияют
И безмолвно желают добрых странствий во сне.

ПР.: Для тебя светит Луна в ночи,
Песня моя звучит
Нежной мелодией ветра.

Для тебя в травах блестит роса,
Радуга в небесах
Вечной улыбкою льётся!

A A7 D7
Солнце в тебе и во мне,
Hm E
Солнце в нас и везде,
D E F#m D E F#m
В небесах, на земле,
D E A
Свет в глазах,
D E A
Он в тебе.

Песня семьи

Пролейся, пролейся, дождик,
Напейся, напейся, садик,
Завейся, завейся светом,
Налейся, налейся плодом.

Милому дай силу,
Силушку дай милой.
Радости дай деткам,
Благости всем предкам.

Дом мой

Ирина Федорина

Em Am
Дом мой – это небо и солнце,
Em Am
Дом мой – это шелест листвы,
G C
(Дом мой – это радость ребёнка,
Am D Em
Дом мой – это я и ты) (×2)

Дом мой – планета родная,
Дом мой – соседи мои,
(Дом мой. Я в нём расцветаю,
Дом мой – творец и мечты) (×2)

Дом мой – просторы вселенной,
Дом мой – все люди земли,
(Дом мой – души воскрешенье,
Дом мой – это я и ты) (×2)
Это мы.

Далёкая планета твоих – воспоминаний

Александр Коротынский;
г.Санкт – Петербург

Am Dm7
Далёкая планета
G C
Твоих воспоминаний
Am Dm7
Давно витает где – то,
E7 Am
В эфирных небесах.
И на планете этой
Есть море Сострадания,
Текут там реки Света
На всех материках.

Am Dm7 G
Пр.: Ничего не проходит, поверь,
C Am
Только где та зеркальная дверь,
Dm E7 Am (A7)
За которой иные миры и иные стремленья?
Ведь Вселенною правит Любовь,
Возрождая минувшее вновь,
Зажигая повсюду костры своего
Откровенья!

Там нет зимы и лета.
Мир встреч без расставаний,
Где наполняясь светом,
Душа парит легка.
Там грёзами одеты
Покоятся мечтанья,
Но путь к планете этой
Растянут на века.

ПР. :

Чистые сердца

Людмила; Кемерово

G C D7 G
Начинается день, пробуждаются грёзы
G C D7 G
На ресницах твоих отражаются звёзды
G7 C H7 Em
Оживают мечты и под солнечным светом
C G D7 G
Просыпается вновь голубая планета.

C D7 G
Пр.: И нет на свете песни лучше,
C D7 G H7 Em
Когда с улыбкой дети смотрят в небеса,
C D7 G
И лишь земли коснётся солнца лучик,
C D7 G
В ответ зажгутся чистые сердца.

Каждый новый рассвет нам приносит надежду
Озаряя наш путь в океане безбрежном,
Ты начни этот день, словно с чистой страницы,
И любовь, как мечта, в новой песне родится.

(G7) C D7 G H7 Em
Ты в праве сам построить новый день для всей планеты,
C D7 G H7 Em
Ты в силах изменить свою судьбу дыханьем света,
C D7 H7 Em
Ты только оглянись вокруг – твоё сердце лучший друг,
C D7 G
И наступит дивный миг рассвета.

Моему небесному ангелу

Олег Атаманов

С D
Ты терпел и падал,
Hm Em
И вставал со мной.
Em C
Ты шептал: не надо!
D Hm
Тихо звал домой.
С D G Em
Утирая слёзы Матери Небес
С D
Посылал мне грёзы
H7 Em H7
От житейских бед.

Em Am7
ПР.: Добрый мой кудесник,
D G Em
Радости земной,
Am Em
Ангел мой небесный,
С H7 Em
Будь всегда со мной.

И когда горел я
В гневе и во лжи
Ты судьбы поленья
У лады сложил.
Потому, что верил
Друг земною став
Ты его потери
Молча собирал.

Где рассветы встают

Сергей Николаев

Неба синь и солнца луч,
Тают тучи, облака.
Жизнь льётся, нет преград,
Полноводная река.

ПР.: Где рассветы встают
За волною волна,
Верю я в то, что жизнь
Совершенства полна.

На планете я и ты,
Наши лучшие мечты.
Наши светлые надежды
Вдохновением чисты.

Поле

Суфия; Казань

D Em
Бог он у каждого из нас свой
G
И мы молимся подчас так
A7 D A7
Как настроена душа каждого из наа – а – с
D Em
Жизнь прорастает из сердец так,

Как захочет человек,
G A7
Жизнь – это сердца аромат
D A7
Если сам себе не враг.

G A7 D Hm
ПР.: Мы соберёмся вместе на поле
Em A7 D
В нашем Пространстве Любви.
G A7 D Hm
Мыслью сольёмся в светлом просторе
Em A7 D H7
Скажем друг другу –Твори!

Е ...
Рай, распускаются цветы.
Рай, разрастаются сады,
Рай, рассыпают соловьи
Трели утренней зари.
Край, это рай, где ты живёшь.
Край, что посеешь, то пожнёшь.
Край, там все планы бытия
Сотворит Любовь твоя.

Kitos rusiškos dainos

Песня друзей

Бременские музыканты

С Em
Ничего на свете лучше нету,
Dm7 G Dm7 G
Чем бродить друзьям по белу свету.
С Em Am
Тем, кто дружен, не страшны тревоги,
Dm7 G C Am
Нам любые дороги дороги,
Dm7 G C Am Dm7 G Em A F B G
Нам любые дороги дороги ла, ла...

Мы своё призванье не забудем:
Смех и радость мы приносим людям.
Нам дворцов заманчевые своды
Не заменят никогда свободы. (×2)

Наш ковёр – цветочная поляна.
Наши стены – сосны великаны.
Наша крыша – небо голубое.
Наше счастье – жить такой судьбою. (×2)

Куда ты, тропинка...

Бременские музыканты

С Am Dm G
Куда ты, тропинка, меня завела?
Без милой принцессы мне жизнь не мила.
Em Am Dm B
Ах если б, ах если бы славный король
Em Am F G
Открыл бы мне к сердцу принцессы пароль!
С Em Dm G
Ведь я не боюсь никого, ничего.
Уж я бы тогда совершил для него!
D# Gm Fm B
Ведь я не боюсь никого, ничего.
Я подвиг готов совершить для него,
D# Cm D#
Для него-ого-ого-ого-ого!

Солнце взойдет

Бременские музыканты

С G Am C
Луч солнца золотого туч скрыла пелена.
С G Am E7
И между нами снова вдруг выросла стена.
F G
Ла-ла-ла, ла-ла-ла-ла.
С F G7
Ночь пройдет, настанет утро ясное,
С F G7
Верю, счастье нас с тобой ждет.
С F G7
Ночь пройдет, пройдет пора ненастная,
С F G7
Солнце взойдет...
С F G7
Солнце взойдет.

Петь птицы перестали. Свет звезд коснулся крыш.
Сквозь вьюги и печали ты голос мой услышь.

Улыбка

М. Пляцковский

С G C
От улыбки хмурный день светлей.
F C
От улыбки в небе радуга проснётся.
Am Dm
Поделись улыбкою своей,
C G C E
И она к тебе не раз ещё вернётся.

Am
ПР.: И тогда наверняка
Dm
Вдруг запляшут облака,
G C A7
И кузнечек запиликает на скрипке.
Dm
(С голубого ручейка
Am
Начинается река.
E Am A7
Ну а дружба начинается с улыбки.)

От улыбки солнечной одной
Перестанет плакать самый грустный дождик.
Добрый лес простится с тишиной,
И захлопает в зелёные ладоши.

От улыбки станет всем теплей.
И слону, и даже маленькой улитке.
Так пускай повсюду на земле
Словно лампочки включаются улыбки.

Песенка крокодила Гены

Am
Пусть бегут неуклюже
E7
Пешеходы по лужам,
Am
А вода - по асфальту рекой.
A7
И неясно проходим
Dm
В этот день непогожий,
Am E7 Am
Почему я веселый такой.

E7 Am
Пр.: А я играю на гармошке
G7 C
У прохожих на виду...
Dm Am
К сожалению, день рожденья -
H E7 Am
Только раз в году.

Прилетит вдруг волшебник
В голубом вертолете
И бесплатно покажет кино.
С днем рожденья поздравит
И, наверно, оставит
Мне в подарок пятьсот "эскимо".

Пр.: ...

Голубой вагон

Am Dm
Медленно минуты уплывают вдаль,
G7 C7 E7
Встречи с ними ты уже не жди,
Am Dm
И хотя нам прошлого немного жаль,
Am E7 Am
Лучшее, конечно, впереди.

A7 Dm
Пр.: Скатертью, скатертью
E7 Am
Дальний путь стелется
A7 Dm E7 Am
И упирается прямо в небосклон.
A7 Dm
Каждому, каждому
E7 Am
В лучшее верится...
A7 Dm
Катится, катится
E7 Am
Голубой вагон.

Может, мы обидели кого-то зря
Календарь закроем этот лист.
Жить без приключений нам никак нельзя...
Эх, прибавь-ка ходу, машинист!

Припев:..

Голубой вагон бежит, качается,
Скорый поезд набирает ход...
Ах, зачем же этот день кончается,
Пусть бы он тянулся целый год!

Припев:..

Песенка о медведях

Am Dm
Где-то на белом свете,
E Am
Там, где всегда мороз,
Dm
Трутся спиной медведи
G7 C
О земную ось.
Dm C
Мимо плывут столетия, спят подо льдом моря,
Am Dm6 E7 Am
Трутся об ось медведи, вертится земля.

A7 Dm
Припев: Ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля
E7 Am
Вертится быстрее земля.

Крутят они, стараясь,
Вертят земную ось,
Чтобы влюбленным раньше
Встретиться пришлось,
Чтобы однажды утром,
Раньше на год иль два,
Кто-то сказал кому-то
Главные слова.

Вслед за весенним ливнем
Раньше придет рассвет,
И для двоих счастливых
Много-много лет
Будут сверкать зарницы,
Будут ручьи звенеть,
Будет туман клубиться,
Белый, как медведь.

Пора-пора-порадуемся на своем веку

С Е Am C7
Пр. Пора-пора-порадуемся на своем веку
F C D G
Красавице и кубку, счастливому клинку,
С Е Am А
Пока-пока-покачивая перьями на шляпах
Dm G C
Судьбе не раз шепнем - мерси боку.

Проигрыш: C-C-E-Am

Am Em
Опять скрипит потертое седло
Am Em
И ветер холодит бывшую рану,
C G
Куда вас, сударь, к черту, занесло,
F E
Неужто вам покой не по карману?

Пр.

Нужны Парижу деньги, се ля ви,
А рыцари ему нужны тем паче,
Но что такое рыцарь без любви,
И что такое рыцарь без удачи?

Пр.

Остров невезения

Проигрыш: Am B C E

Am E7
Весь покрытый зеленью, абсолютно весь,
Am
Остров невезения в океане есть.
A7 Dm
Остров невезения в океане есть.
Am E7 Am
Весь покрытый зеленью, абсолютно весь.

Там живут несчастные люди дикари.
На лицо ужасные, добрые внутри.
На лицо ужасные, добрые внутри.
Там живут несчастные люди дикари.

Видно, в понедельник их мама родила.
Что они не делают не идут дела.
Что они не делают не идут дела.
Видно в понедельник их мама родила.

Крокодил не ловится, не растёт кокос.
Плачут, богу молятся, не жалея слез.
Плачут, богу молятся, не жалея слез.
Крокодил не ловится, не растёт кокос.

По такому случаю с ночи до зари
Плачут невезучие люди дикари.
И рыдают бедные, и клянут беду,
В день какой неведомо в каком году.

Прекрасное далеко

сл.Ю.Энтина, муз. Е Крылатова

Am Dm
Слышу голос из прекрасного далека
E7 Am
Голос утренней серебряной росе
F G C
Слышу голос - и манящая дорога
F E7
Кружит голову, как в детстве карусель.

Am Dm
Прекрасное далеко
E7 Am
Не будь ко мне жестоко
F C
Не будь ко мне жестоко
G C
Жестоко не будь.

Am Dm
От чистого истока
E7 F
Прекрасное далеко
Dm Am
Прекрасное далеко
E7 Am
Я начинаю путь.

Слышу голос из прекрасного далека
Он завет меня в чудесные края
Слышу голос. Голос спрашивает строго -
А сегодня что для завтра сделал я?

Я клянусь, что стану чище и добрее,
И в беде не брошу друга никогда
Слышу голос и спешу на зов скорее
По дороге, на которой нет следа.

Конь

“Любэ”

Em C H7
Выйду ночью в поле с конём,
Em G H7
Ночкой тёмной тихо пойдём,
Am7 D G C
Мы пойдём с конём по полю в двоём,
Am7 H7 Em (E7)
Мы пойдём с конём по полю в двоём.

Ночью в поле звёзд благодать,
В поле никого невидать,
Только мы с конём по полю идём,
Только мы с конём по полю идём.

Сяду я верхом на коня –
Ты неси по полю меня,
По бескрайнему полю моему,
По бескрайнему полю моему.

Дай – ка я разок посмотрю,
Где рождает поле зарю,
Ай брусничный свет, алый да рассвет,
Али есть то место, али его нет.

Полюшко моё, родники,
Дальних деревень огоньки,
Ай золотая рожь, да кудрявый лён,
Я влюблён в тебя Россия (Солнышко, земля) влюблён.

Будет новый год хлебород,
Было всяко, всяко пройдёт,
Пой золотая рожь, пой кудрявый лён,
Пой о том как я Россию (в Солнышко, в землю) влюблён.

Мы идём с конём, по полю в двоём...

Angliškos dainos

C Dm
 Your home is in my heart
 G C Am
 And my heart is like the ocean,
 Dm
 I'll rock you while you're sleeping
 G C
 On a wave of Sweet devotion.

Your home is in my heart
 And my heart is very strong,
 And when you're feeling lonely
 It will carry you along.

Your home is in my Heart
 And my heart is everywhere
 Wherever you may wonder,
 Just know that I am there.

Dm
 We are opening up in sweet surrender
 C Dm
 To the luminous Love Light of the Lord.
 Dm C Dm
 We are opening – we are opening.

Am Dm Am
 The river is flowing, flowing and growing,
 Am Em Am
 The river is flowing back to the sea.
 Am Em Am
 Mother Earth carry me, a child I will always be,
 Am Em Am
 Mother Earth carry me back to the sea.

Badžanos

C G Am
ASATOMA SAD GAMAYA
C G C
TAMASOMA JYOTIR GAMAYA
G F C
MRITYORMA AMRITAM GAMAYA

C
GOVINDA KRISHNA KRISHNA GOPI GOPALA KRISHNA
Am/F G/F C/G
GOVINDA GOPI GOPALA GOPALA
C/F/G
NANDA NANDANA HI VASUDEVA
C
GOPALA

Em D Em C D Em
JAI AMBE JAGADAMBE MATA BHAVANI JAI AMBE
Em
DUKHA VASINI DURGA JAI JAI
D Em
KALA VINASINI KALI JAI JAI
D Em
UMA RAMA RAMANI JAI JAI
D Em
RADHA RUKMINI SITA JAI JAI

C G
JAYA GURU DEVA GURU OM NAMO NARAYANA
C G C G
NAMO NARAYANA NAMO NAMO NAMO
C Dm C G
SATYA ANANDA OM JAYA SAD GURU

Am G Am E C G
KALI KALI MAHA MAYA OM

Am C Am C
BHAVANI SHANKARI OM – BHAVANI SHANKARI OM

Dm Am E Am
DEVI DEVI GIRIJA HARA HARA – DEVI DEVI GIRIJA

C Am Dm G G7
NARAYANA HARI OM SATIA NARAYANA HARI OM

C Am F G G7
GOVINDA KRISHNA HARI OM GOPALA KRISHNA HARI OM

C Am C Dm
NARAYANA NARAYANA JAYA GOVINDA HARE

G E7 C G G7 C
NARAYANA NARAYANA JAYA GOPALA HARE

Am G C Dm
OM NAMAH SHIVAYA OM NAMA SHIVAYA

C E F
OM NAMAH OM NAMAH

G E Am
OM NAMAH SHIVAYA OM NAMAH SHIVAYA

OM NAMO NARAYANAYA ...

JAYA JAYA DEVI ...

Am G F G Am
OM NAMAH SHIVAYA OM NAMAH SHIVAYA

Am G F G Am
SHIVAYA NAMAH OM SHIVAYA NAMAH OM

Em D Em D C D Em
OM NAMO BHAGAVATE VASUDEVAYA

Em G D C D Em
VASUDEVAY VASUDEVAY VASUDEVAYA BOLO

A D A E7 A
 PANDURANGA JAYA VITHALE VITHALE VITHALE
 D A
 HARI NARAYANA NARAYANA HARI
 D A E
 JAYA NARAYANA NARAYANA OM

Am Dm
 RADHE GOVIND RADHE GOVIND
 Am E Am
 RADHE GOVINDA BHAJO RADHE GOVIND
 Am C
 RADHE GOVINDA RADHE RADHE GOVINDA RADHE
 Dm Am
 RADHE GOVINDA RADHE RADHE GOVINDA RADHE
 Am Dm
 RADHE RADHE RADHE RADHE RADHE RADHE

Am
 SARVAM BRAHMAN MAYAM RE RE
 G
 SARVAM BRAHMAN MAYAM
 Am E Am G
 SARVAM BRAHMAN MAYAM RE RE RE
 C G E Am
 SARVAM BRAHMAN MAYAM
 C
 SARVAM BRAHMAN MAYAM RE RE RE
 G E Am
 SARVAM BRAHMAN MAYAM

Dm C Am Dm
 SHRI RADHE RADHE RADHE SHYAM GOVINDA RADHE
 Dm
 SHRI RADHE
 F C
 GOVINDA RADHE RADHE SHYAM
 A A7 Dm
 GOPALA RADHE RADHE SHYAM

Turinys

Prakalbos žodis	2	Mes visi viename	30
Apie mus	3	Linkėjimai – tikėjimai	31
Ričardo Kairaičio (Strazdo)		Mergaitė ir katinėlis	32
dainos	4	Paprašiau ir sugrižau	33
Dovanosiu tau	4	Neringos Vaitkevičiūtės dainos...33	
Ateina diena	5	Ir atlėkė Devyniaragis	33
Kai aš einu.....	6	Liepelė	34
Myliu.....	7	Ažuole, Dievmedėli!	34
Tu pasakyk man	8	Vai linai.....	34
Būna	9	Saulė ritos	35
Strazdas	11	Ir pakalbino vėjelis.....	35
Saule saulele.....	12	Dalios Eigėlienės dainos.....36	
Atlėkė lėkė aukso paukštužėlė ...	12	Švieselių sutartinė	36
Linos Antanaitytės dainos	13	Maža žvaigždele.....	36
Saulės vaikas	13	Baltam sode.....	36
Lyja gerumu	14	Šiltas vėjas	37
Žolėje sėdi vakaras.....	15	Švelni naktis.....	37
Aš – tavo sparnai.....	16	Tado Lomano dainos	38
Vaikystės magija.....	17	Esi Tu tik širdim pajuntamas	38
Po Meilės medžiu.....	18	Tu čia pat	38
O aš jauna mergužėlė	19	Šypsenos liejasi.....	39
Ačiū tau.....	19	Kitų autorių dainos.....40	
Balta naktis.....	20	Mudviejų erdvė	40
Braidžioju po viziją.....	21	Apie meilę.....	41
Gamtos vaikai	21	Mano stogas – dangus.....	41
Pasaulio siela.....	22	Keliautojo dainelė	42
Aldonos Purvinytės dainos	23	Ažuolėlis	43
Aš rožė	23	Saulė motina	44
Aš – Lietuva	23	Obelyje.....	44
Arūno Čialkos dainos	25	Sėdime ant kalno.....	45
Lygiadienis Sukiniuose	25	Tyliai leidžiasi dangus	45
Meilės galia.....	26	Dainos, išverstos iš rusų kalbos...46	
Kur mano namai?	27	Tyros širdys.....	46
Atsibusk	27	Rytas ateina.....	47
Žvilgsnis į ateitį.....	29	Lietuvių liaudies dainos.....48	

Gieda gaideliai	48	Lietuva	66
Teka teka skaisti saulė.....	48	Lietuva	67
Sakalas	48	Žemėj Lietuvos	67
Sėdžiu po langeliu.....	49	Draugas	68
Šalia kelia.....	49	Purpurinis vakaras.....	68
Karveli burkuti	49	Rusų bardų dainos	69
Ant tėvelio lauko.....	50	Орёл.....	69
Kadu buvo.....	50	Дуб.....	69
Dobilutis.....	51	Про землю.....	70
Augo sode serbenta	51	Три девицы	71
O kieno žali sodai.....	52	Рождение дочери.....	72
Tykiai tykiai Nemunėlis teka	52	Мечта.....	73
Lek gervelė.....	53	День наступает	75
Ant kalno gluosnys... ..	53	Песня семьи	76
Tūtoj ką ča važs.....	53	Дом мой.....	76
Kitos lietuviškos dainos	54	Далёкая планета твоих –	
Vasaros vėjas	54	воспоминаний.....	77
Žmogelis	55	Чистые сердца	78
Stebuklingas medis	55	Моему небесному ангелу	79
Už girių, už kalnų.....	56	Где рассветы встают	79
Ten, už girių toli.....	56	Поле.....	80
Geltonų plytų kelias	57	Kitos rusiškos dainos	81
Jei tu būtum žemė	57	Песня друзей.....	81
Pamojuokime saulelei	58	Куда ты, тропинка.....	82
Musė.....	59	Солнце взойдет.....	82
Paukščiai	59	Улыбка	83
Motinos veidas	60	Песенка крокодила Гены.....	84
Saulė, žemės motinėlė.....	60	Голубой вагон.....	85
Žvaigždė puodynėj	61	Песенка о медведях.....	86
Beveik laimingas.....	61	Пора-пора-порадуемся на своем	
Išgalvotas gyvenimas	62	веку.....	87
Tu vėjo paklausk.....	62	Остров невезения	88
Riešutų žydėjimas	63	Прекрасное далеко	89
Aš noriu.....	64	Конь.....	90
Jaunystė.....	64	Angliškos dainos.....	91
Trakų pilis	65	Badžanos.....	92
Svirplys	66	Turinys.....	95